

Dosarul nr. 1-353/2023
1-23021611-12-1-10022023

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

10 aprilie 2025
Chişinău

mun.

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani

În componenţa:

Preşedintelui şedinţei, judecătorul

Olga

Bejenari

Grefieri

Alisa Stratila, Melisa Aghenie(Gaidanov), Teofilia

Beleuţă

Cu participarea:

Procurorilor

Roman Tocan, Tatiana Prepeliţă

Succesorului părţii vătămate

Vadim

Sîrghii

Apărătorilor

Vitalie Tăbîrţă, Vladimir Răcilă, Vasile

Nicoară

Inculpatului

Petru Carp

examinând în şedinţa de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Carp Petru *****, data naşterii
*****, IDNP *****, originar şi domiciliat în
*****, angajat în câmpul muncii în calitate
de maestru serviciul defrişare în cadrul
*****, studii superioare, supus militar,
căsătorit, cetăţean al Republicii Moldova,
fără grade de invaliditate, fără titluri speciale,
grade de calificare şi distincţii de stat, nu se
află la evidenţa medicului psihiatru sau
narcolog şi fără antecedente penale,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) din Codul penal
(în redacţia legii până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024,
în vigoare din 7 iunie 2024),

Procedura de citare legală, fiind respectată.

Perioada examinării cauzei penale: 10 februarie 2023 – 10 aprilie 2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Carp Petru**, în perioada de la 17 februarie 2022 până la 14 mai 2022 exercita în baza contractului individual de muncă numărul****din 01 martie 2019, funcția de „*maistru serviciul defrișare*” în cadrul Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodăria a Spațiilor Verzi”, iar în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul penal, el era o persoană publică, adică era angajat investit să îndeplinească activități de interes public și în această calitate avea permanent drepturi și obligații pentru exercitarea funcțiilor autorității publice, prevăzute de art. 9 din Legea nr. 239 din 8 noiembrie 2007 cu privire la regnul vegetal, de art. 10 lit. m) și art. 23 alin. (3) din Legea nr. 591 din 23 septembrie 1999 cu privire la spațiile verzi al localităților urbane și rurale.

În cadrul exercitării funcției sale, Petru Carp avea următoarele sarcini și atribuții de bază enunțate în Capitolul II al Fișei sale de post: - pct. 2.1 care prevede „*să citească proiectele dendrologice, actele fitosanitare, cât și alte acte ce țin de activitate și să le îndeplinească în natură*”; - pct. 2.3 „*asigură îndeplinirea în termenii stabiliți a planului de activitate a întreprinderii ce ține de curățare/defrișare arbori și lichidarea situații de avariere, întreține și renovează plantațiile verzi din sectorul gestionat*”, - pct. 2.5 „*organizează și repartizează lucrările pe brigadă/echipă, supraveghează execuția lucrărilor pe tot timpul programului de lucru*”; - pct. 2.14 „*zilnic execută lucrări silvotehnice preconizate, conform actelor permissive eliberate de organele abilitate de mediu cu întocmirea actelor de îndeplinire a lucrărilor silvotehnice care sunt executate*”, iar conform contractului individual de muncă, era responsabil de asigurarea gospodăririi spațiilor verzi pe teritoriul sectorului Buiucani din municipiul Chișinău.

De asemenea, în exercițiul funcției sale, conform sarcinilor atribuite prin lege și fișa de post, a confirmat prin semnătură că a primit pentru executare Autorizația nr. ***** din 27 ianuarie 2022 pentru tăierea în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier, eliberată de către Agenția de Mediu la inițiativa și pentru Întreprinderea Municipală „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi”, precum și Actul nr. *****din 9 septembrie***** de cercetare financiară cu constatarea „*ramura uscată, concluzia „curățare*””.

Astfel, Petru Carp a cunoscut despre necesitatea efectuării lucrărilor de

curățare la arborele din specia „plop” cu denumirea științifică „*populus nigra*” din sectorul de lângă havuz, amplasat pe str. Calea Ieșilor din mun. Chișinău, inclusiv și de prevederile pct. 30 din Hotărârea Guvernului nr. 27 din 19 ianuarie 2004, care stipulează că, „*tăierea arborilor ... în alte cazuri care ar putea avea efecte negative asupra sănătății oamenilor și asupra mediului, se realizează imediat, fără coordonare cu agențiile ecologice*”.

În acest mod, Petru Carp nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile, sarcinile și atribuțiile de serviciu, adică a inacționat, deoarece nu a organizat și nu a asigurat o verificare sau o curățare eficientă a tuturor arborilor amplasați pe teritoriul Grădinii publice „*Alunelul*”, amplasată pe strada Calea Ieșilor din municipiul Chișinău, printre care se atesta și arborele din specia „plop” cu denumirea științifică „*populus nigra*” din sectorul de lângă havuz, deși trebuia și putea să prevadă pericolul de prăbușire sau rupere a acestuia, care prin urmare, pun în pericol viața și sănătatea altor persoane.

În rezultat, la 14 mai 2022, aproximativ la ora 11 și 40 min., chiar dacă nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al inacțiunii sale și nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă, s-a produs ruperea unei secțiuni a arborelui specia „*populus nigra*” care a căzut și în consecință, a strivit minora ***** născută la *****, provocând decesul numitei.

Corespunzător, potrivit raportului de expertiză judiciară numărul ***** din 18 octombrie 2022, cauza care a dus la ruperea și căderea la 14 mai 2022 a secțiunii de arbore din Grădina publică „*Alunelul*”, strada Calea Ieșilor din municipiul Chișinău, a fost lipsa de rezistență și elasticitate a masei lemnoase datorită stării avansate de putrefacție a arborelui, ca urmare a condițiilor precare de îngrijire/menținere.

Necâtând la faptul că era în perioada de vegetație, vizual prezenta semne exterioare evidente de boală și putrefacție datorită prezenței scorburilor, lichenilor și ciupercilor parazite. În condițiile unui management adecvat din partea autorităților locale responsabile și asigurarea unui sistem complex de măsuri preventive de gospodărire rațională a lucrărilor de regenerare/defrișare era posibil de dedus la timp prezența unui pericol de rupere sau cădere a arborilor uscați/bolnavi, evitând orice incident, inclusiv al arborelui de la care s-a desprins secțiunea examinată.

Se exclude ruperea secțiunii arborelui în discuție din cauza condițiilor climaterice corespunzătoare sezonului, inclusiv a celor atestate la data de 14 mai 2022. Starea avansată de putrefacție, depistată doar vizual indică nivelul scăzut de rezistență a copacului. Din această cauză, secțiunea de arbore în timp a devenit vulnerabilă, a căzut / s-a rupt indiferent de condițiile climaterice.

Respectiv, potrivit raportului de expertiză judiciară numărul ***** din 10

iulie 2022, moartea copilei *****, anul nașterii*****, a survenit la data de 14 mai 2022, ora 14:00 (*conform datelor din documentele medicale prezentate*) în rezultatul hemoragiilor intracerebrale, ca urmare a traumei cranio-cerebrale deschise, manifestată prin plagă confuză și excoriație pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractură cominutivă ale oaselor bolții cu trecere la baza craniului, hemoragii subarahnoidiene, focare de contuzie și dilacerare intracerebral, hemoragii secundare în trunchiul cerebral - ce se confirmă prin datele necropsiei, a rezultatelor histologice, cât și a datelor documentelor medicale prezentate.

Toate leziunile depistate, au fost produse în același timp, cu circa 30-40 minute până la deces, prin acțiunea traumatică cu corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, au legătură cauzală cu survenirea decesului și conform criteriului (*pericolul pentru viață*), iar în comun, se califică ca vătămare corporală gravă.

1.2. Inițial, de către organul de urmărire penală, acțiunilor incriminate lui *Carp Petru*, au fost calificate în baza art. 329 alin. (2) lit. a) din Codul penal (*în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 iunie 2024*), pentru *neglijența în serviciu*, adică pentru *îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, cauzând daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni care au provocat decesul unei persoane*.

1.3. Ulterior, prin ordonanța procurorului din 15 ianuarie 2025 (vol.V, f.d.179-181), acțiunile incriminate lui *Petru Carp*, au fost reîncadrate juridic în temeiul art. 149 alin. (1²) din Codul penal (*conform modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 iunie 2024*) pentru lipsirea de viață din imprudență, adică pentru *lipsirea de viață din imprudență de către o persoană publică aflată în exercițiul funcției*.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, procurorul, inculpatul și apărătorul acestuia au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședință publică și în limba română, având în vedere că *Petru Carp* nu recunoaște vina în comiterea faptelor invocate în rechizitoriu și că nu a fost comisă de el, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, cu participarea lui *Vadim Sîrghi* în calitate de succesori al părții vătămate decedate *Loredana Sîrghi*, a inculpatului *Petru Carp*, a apărătorilor aleși *Sergiu Munteanu*, *Vitalie Tăbîrță* și *Vladimir Răcilă*, în limba română și în ședință de publică.

Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

3.1. *Inculpatul Carp Petru*, fiind audiat în ședința de judecată, a menționat că activează în spațiile verzi din anul 1996, în calitate de „maestru”. În luna

ianuarie a primit de la inspector autorizație în Parcul „Alunelul”, iar fiind un timp favorabil de a lucra în Parcul Alunelul, a decis ca să lucreze în acest parc. Cum timpul era înghețat și pe gazon este sistem de irigare, nu se putea de lucrat. După experiența de lucru privind autorizațiile, în primul rând se efectuează lucrările conform autorizației de defrișare a arborilor uscați și marcați, iar îndeplinind lucrările de defrișare a arborilor pe 23 februarie 2022, la curățirea arborilor de plop cu diametrul de 86 cm, s-a atestat un grup de 6 plopici cu aceleași diametru și alt grup de plopici în număr de 5, care se găsea în vecinătate. Copacul de plop nemarcat din grupul cu 6 plopici, deoarece era în stare de repaus de vegetație, nu l-a putut identifica. Fiindcă nu a putut identifica copacul de plop, a telefonat pe inspectorul Guțu Maxim, care i-a răspuns că nu poate să vină la moment. Având 380 de autorizații, a doua zi a plecat și a lucrat în altă parte din motiv că se termina termenul autorizației.

La întrebările apărătorului Vasile Nicoară a declarat că lucrările relatate instanței, au fost efectuate conform autorizației nr. ***** din 27 ianuarie 2022. Această autorizație a fost eliberată în baza actului nr. ***** , care a fost examinată în cadrul ședinței de judecată. A primit de la inspector autorizația în cauză la sfârșitul lunii ianuarie, dacă nu greșește. Această autorizație este pentru 16 copaci, dar celelalte autorizații se referă la mai mulți copaci. În autorizație, volumul 10,37 înseamnă masa lemnoasă care urmează a fi defrișată. În actul 3, 4, 5 este volumul masei lemnoase, dar la plop nu este indicată masa lemnoasă și la curățire nu este indicată masa lemnoasă. Ca maistru, nu este în drept să taie decât în volumul indicat în autorizație din motiv că acesta este document și poate fi chemată inclusiv poliția. În cadrul întreprinderii nu există un grafic de lucru în care ar fi fixat un termen privind executarea unei autorizații, adică el își planifică singur și se orientează după termenul autorizației. Autorizația este valabilă până la 27 ianuarie 2023, iar termenul limită de efectuare a lucrărilor era de un an de zile. La urmărirea penală a relatat marcajul care se aplică în dependență de lucrările care se efectuează. Marcajul se efectuează la doborârea arborilor, cu marcaj jos la tulpină și la un metru. La curățire se marchează cu o linie verticală la un metru. La elagaj se marchează orizontal. Copacul când este scurtat de înălțime și se înlătură o masă lemnoasă cu lungimea de 3, 2 metri pătrați și diametru 0,5 metri, se efectuează lucrări de doborâre în cazul dat. Curățire nu poate fi, din motiv că diametrul este mare, iar la creangă masă lemnoasă nu se obține. În actul 3, 4, 5 și în autorizație este scris că copacul de plop trebuia să fie supus curățirii, însă nu era în drept să efectueze alte lucrări, adică nu are dreptul să efectueze lucrări în afară de ce este scris în autorizație. Cele confirmate de Guțu Maxim în instanță că l-a telefonat, se referă că la această discuție l-a telefonat. Aduagă că volumul masei lemnoase a porțiunii din copac care a căzut, era undeva la un cub. În actul 3, 4, 5 la poziția „arțar” este indicat 0,1, iar acesta se referă că este o zecime din cub, însă nu este

un cub. A susținut că la plop trebuia să fie scris „unu”, iar starea copacului și starea de putrefacție o identifică inspectorul.

La întrebările avocatului Tabîrță Vitalie a declarat că nu a lipsit niciodată de la muncă, ce poate să confirme și administrația conform tabelului. Nu a fost așa caz ca secretara să-i zică că este căutat de poliție. Cunoaște că a fost dat în căutare de procuror din materialele dosarului, dar confirmă că mereu a fost la lucru.

La întrebările procurorului a menționat că potrivit fișei de post, funcția sa era maistru pe sectorul de defrișare. Conform fișei de post și contractului de muncă obligațiunile sale de serviciu erau că a primit autorizația și actul de la inspector, se orientează după termenul de autorizație, obligațiunea ca să facă în timp lucru, conform autorizației, să ia copacii care sunt la doborâre, după se face elagaj și curățirea crengilor uscate. A plecat la locul de muncă, marchează locul de muncă cu o lentă și verifică dacă au căști de protecție, centura de siguranță, care o dată în an se verifică, după ce a făcut instructaj, se semnează în jurnal șoferului de turn. Grupul său de lucru era format din 7 persoane. Necesitatea lucrărilor a stabilit-o el în Parcul „Alunelul” din motiv că era zi cu soare. A avut un caz când a fost curățat copacul în stare de putrefacție, dar el informează inspectorul telefonic și acesta trebuie să se prezintă la fața locului să primească decizia. Nu cunoaște dacă evidența se duce atunci când a fost tăiat un copac nemarcat, iar în actul primit, copacul nu era marcat și în repaus de vegetație, adică nu puteai să îl cunoști dacă era uscat sau nu, toți erau cu același diametru, nu aveau frunze și caracteristici vizibile. Copacul rupt l-a văzut, era rupt de la vârful copacului, iar creanga uscată nu se încărca cu manipulator. Nu cunoaște ce înălțime avea copacul. În competența inspectorului din Agenția Mediului era să întocmească proces-verbal referitor la depistarea copacilor uscați. Necesitatea de a-l suna pe Guțu Maxim a fost ca din 6 copaci, să identifice copacul supus lucrărilor, iar în Parcul „Alunelul” a lucrat 2 zile i se pare.

La întrebarea instanței a concluzionat că atunci când au fost eliberate cele 380 de autorizații, au fost eliberate pe sectorul Buiucani, iar el era responsabil pe tot sectorul Buiucani, adică la fiecare sector sunt câte un maistru. Respectiv, afirmă că sunt 5 sectoare și înseamnă că sunt 5 maiștri pe sector (*vol. V, f.d. 112-113*).

Declarațiile succesoriului părții vătămate în ședință de judecată.

4.1. *Succesorul părții vătămate Sîrghi Vadim*, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că nu are relații de rudenie cu inculpatul. La 14 mai 2022, el cu fata mai mare și cea mai mică, dar și cu bunica erau afară în parc. În jurul orei 12 și 00 min., bunica a luat copilul în cărucior să o adoarmă și s-a așezat pe scaun, iar el cu fata mai mare stăteau la terenul de joacă, când a început a țipa bunica, el a luat fata în brațe și a ținut-o în brațe până a venit ambulanța, însă după ce a venit ambulanța, a dus-o la spital.

La întrebările procurorului a menționat că bunica se numește Blănuță

Mariana, iar fata nu avea nici 2 ani. Bunica s-a așezat pe scaun, în jur erau copaci, teren de joacă puțin mai departe. Distanța dintre el și bunică era de 100-200 metri, deoarece a auzit când a strigat ea. Alte persoane în afară de el și bunică nu erau, ele s-au apropiat pe rând. Soția acestuia a fost la spital, ea era prin preajmă, dar nu era cu ei. Copilul era în cărucior, care era deteriorat, se vedea sânge pe cap și pe nas, iar dacă nu se greșește, pe ochi avea ceva de la copac. Creanga nu era deasupra, iar el a scos-o din cărucior, însă de creangă nu s-a atins. În urma cauzei date, copilul avea capul vătămat, iar bunică a strigat ajutor. El nu a văzut că a căzut creanga, dar ceea ce a văzut, era căruciorul deteriorat, astfel că presupune că a căzut ceva peste el. Învinitul nu s-a apropiat pentru ajutor, iar vizual l-a văzut pe Carp Petru în prima ședință de judecată. Nu i s-au propus despăgubiri morale sau materiale, dar a primit ajutor financiar de la Primăria municipiului Chișinău, însă de la Serviciul „Spații Verzi” nu a avut nici un ajutor. Afirmă că a interacționat prin intermediul Preturii sectorului Buiucani, iar acțiune civilă nu înaintază, pretenții morale și materiale nu are, dar cazul dat l-a afectat foarte tare.

La întrebarea apărătorului Răcilă Vladimir a subliniat că presupune că era creangă, dar nu tulpină.

La întrebarea apărătorului Tabîrță Vitalie a menționat că din ceea ce ține minte, era creangă destul de mare, aproximativ cu grosimea de 40-50 cm. Era seara atunci când a avut loc incidentul dat, însă nu era frig.

La întrebările instanței a reiterat faptul că nu va participa pe viitor în ședințele de judecată și a statuat că nu are pretenții materiale sau morale, iar acțiune civilă nu înaintază (vol. V, f.d. 67-68).

În cadrul cercetării judecătorești, acuzarea de stat a prezentat următoarele probe cu martori, înscrisuri și mijloace de probă constatate la urmărirea penală:

Declarațiile martorilor.

5.1. Fiind audiat în calitate de *martor Vengher Vladislav*, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a indicat că nu are relații de rudenie cu inculpatul. Aproximativ la 14 mai a avut loc incidentul dat. În perioada dată, lucra ca Șef Secție Inspectorat la Întreprinderea Municipală „Asociația de Gospodărie a Spațiilor Verzi”, iar obligațiunea sa era de a gestiona și organiza lucrul inspectorului pe fiecare sector a orașului. Cererile parvin de la cetățeni și Preturile sectoarelor, Primăria, iar de obicei, fără cerere, examinează arborii din parcuri care sunt în gestiunea întreprinderii.

La întrebările procurorului a menționat că evaluare la gradul de putrefacție a arborilor se evaluează dacă arborele este infectat pe dăunători și se observă vizual dacă arborele este avariat în urma unei furtuni sau accidentări, după care datele se introduc într-un act care ulterior se înaintază la Agenția de Mediu pentru a obține autorizație care permite lucrările propuse. Dacă arborele este putrefact, se semnează

în actul dat. Arborii se marchează care trebuie să fie defrișat, iar care trebuie să fie curățați sunt identificați. În act este menționată localizarea, specia, subspecia, diametrul. Actul este întocmit de către inspectorul sectorului Buiucani, Guțu Maxim, ulterior a fost avizat de către director, scanat și depus către Agenție. De regulă, după ce maistrul a primit autorizația, maistrul face o analiză referitor la care dintre arbori se află într-o stare mai avansată de uscare și care arbori au un diametru mai mare, el își organizează timpul, lucrul, tehnica. Maistrul atrage atenție la arborii care sunt uscați în totalitate, adică de lucrul dat decide maestrul, iar ei nu pot să revină cu indicații. Autorizația a fost primită timp de 5 luni dacă nu se greșește și în această perioadă a expediat către Agenția de Mediu cu privire la necesitatea de eliberare a acestor autorizații, dar referitor la blocajul din ce cauză nu au fost eliberate la timp, el nu cunoaște. Declarații la urmărirea penală a dat și sunt veridice, iar cu domnul Carp nu a discutat. Explică că se duce o evidență care este prezentată în fiecare săptămână, sunt indicate în acel act lucrările, iar raportul parvine în fiecare lună. Nu poate lua măsuri atât timp cât o autorizație este valabilă, iar termenul de valabilitate este un an de zile și poate să revină la o adresă care nu este reușită. Din înștiințarea domnului maistru, la moment nu are acces cu tehnica, din cauză că poate să distrugă pavajul și gazonul. Din practica martorului, lucrarea neefectuată se face în medie de 1-2 luni, dat fiind faptul că solicitările sunt exagerat de multe. Maistrul are atribuțiile de organizare a lucrului, de corectare sau defrișare a arborilor, de pregătire a tehnicii necesare, de evidența maselor obținute care se depozitează la bază. Copia autorizației pentru efectuarea lucrărilor se oferă prin actul de primire-predare, iar ordinea efectuării lucrărilor pe șantier o stabilește maistrul în urma recomandărilor acestora după caz, adică dacă este un caz ieșit din comun, precum un arbore cu pericol sporit. Modalitatea informării este în scris, în notă informativă, iar nota informativă se prezintă chiar la moment când a primit informația. În actul dat se indică tipul de intervenție.

La întrebările apărătorului Tabîrță Vitalie, martorul a relatat că cerere nu a fost, dar au fost înștiințați de alt maistru care îngrijește parcul, iar ieșirea la fața locului și întocmirea actului este de o lună. Din momentul când s-au adresat muncitorii că în Parcul „Alunelul” trebuie intervenit și până la Agenție, au trecut 6 luni, dar trebuia efectuat maxim în 2 luni și odată cu obținerea acestuia, au fost obținute multe altele, nu doar autorizația dată. Agenția de Mediu a eliberat toate autorizațiile și se agravează situația arborilor peste 6 luni, iar în cazul dat, domnului Carp nu i-a fost dată indicație de la ce copac să înceapă. Nu se dă un termen concret la executarea lucrărilor, reieșind din numărul de autorizații, adrese, adică nu este real să se dea termen, iar autorizația este valabilă un an de zile. Carp Petru nu avea acces anume la arborii dați care s-au rupt și nu poate să zică ce a încălcat Carp Petru.

La întrebările apărătorului Răcilă Vladimir a menționat că nu se marchează arborii pentru curățare în caz că nu poate fi identificat arborele se telefonează inspectorul și se află informația necesară, după caz inspectorul poate să iasă la fața locului. Prezența inspectorului la momentul defrișării nu este obligatorie împreună cu maestrul din motiv că inspectorul nu ar putea lucra. Pe oraș au fost 10 autorizații, iar în calitate de șef, Carp Petru nu s-a adresat la el referitor la faptul că nu poate depista arborele.

La întrebarea instanței a notat că organizarea lucrului a arborilor intra în obligațiunea de serviciu a lui Carp Petru (vol. V, f.d. 69-70).

5.2. Fiind audiat în calitate de *martor Guțu Maxim*, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că nu are relații de rudenie cu inculpatul, iar dacă nu greșește, incidentul dat a avut loc în luna mai 2022, când o ramură din arbore a căzut jos și s-a soldat cu decesul victimei, în Parcul „Alunelul”.

La întrebările procurorului a menționat că în luna mai 2022, muncea ca inginer inspector pe sectorul Buiucani, privind recepționarea solicitărilor de la locatari, de la întreprinderea de stat, de la agenți economici, precum și de întocmirea actelor, dispozițiilor. În obligațiunea acestuia era ca după ce este înregistrată cererea în anticameră cu număr de înregistrare, iese la fața locului unde examinează cele expuse în cerere, după care întocmește actul de cercetare și înaintează către Agenție. Documentul se numește act de cercetare, unde se introduc toate datele, îl înregistrează prin cancelarie la Agenția de Mediu pentru primirea autorizației. Autorizația se trimite către ei. Autorizația poate fi eliberată la 5-6 luni, cea mai mică perioadă poate fi 1-2 săptămâni. Autorizația, după ce este primită de la Agenția de Mediu, o copie la autorizație împreună cu copia actului de cercetare este transmis către maestrul de sector prin act de predare-primire, iar în act este indicată adresa, speciile, numărul de arbori, diametrul arborilor, starea arborilor, ce lucrări se recomandă și volumul masei. A fost un număr foarte mare de solicitări din partea lucrătorilor și alte instituții, ulterior a intervenit la arbori care a fost examinat ca fiind uscați. Maistrul conlucrează cu șeful secției de defrișare și găsesc soluții de intervenție. Lucrul se întocmește săptămânal de către maistru, iar arborii se marchează jos cu toporul și se conturează cu vopsea, or în perioada dată, era procedura dată. Se marchează cu culoarea albastră doar arborii care trebuie defrișați. Dacă se intervine în baza unei autorizații, ulterior se depistează un arbore uscat se sustrage sub act de lichidare. După cele întâmplate a fost la fața locului peste câteva zile, a examinat parcul și a întocmit alt act. Nu ține minte ce s-a întâmplat concret la fața locului, dar a examinat amănunțit tot parcul. Nu ține minte dacă la data de 14 mai 2022 l-a telefonat domnul Carp Petru, însă din câte știe, domnilor maiștri li se dă tehnică și după tehnică are posibilitățile sale cu ce să

lucreze. Lucrul unui maestru după finalizarea zilei de lucru este că acesta aranjează masa lemnoasă, raportează pe grup de serviciu ce s-a executat pe parcursul zilei, dar lucrul se efectuează după posibilități, fiindcă ei sunt suprasolicitați. De către maestru, samovolnic nu sunt efectuate lucrări, doar strict după autorizație, numai lucrările care sunt confirmate. Confirmă că dl Carp Petru l-a telefonat în perioada lunii februarie și i-a zis că nu poate să intre cu mașina, deoarece are tonaj mare și poate distruge gazonul. Nu poate să cunoască cine aduce răspundere pentru lucru efectuat pentru tragedia dată.

La întrebările apărătorului Tabîrță Vitalie a declarat că lui Carp nu i-a fost indicat de la ce copac să înceapă. Din momentul când s-au adresat muncitorii că în Parcul „Alunelul”, trebuie intervenit și până la Agenție au trecut 6 luni. Din momentul când se depistează un arbore bolnav, situația arborelui se înrăutățește. Autorizația este eliberată timp de un an de zile, dar un termen limită nu se acordă. Actul i-a fost transmis lui Carp în luna ianuarie, iar în Parcul „Alunelul” sunt lucrători de sector care lucrează zi de zi în parc și ei văd situația reală din sector, ei ca inspectorii sunt mereu în mișcare. Domnul Carp nu a încălcat careva termeni. În actul planificat este indicată specia și ce urmează să se intervină. Maistrul se conduce după actul la arbore sau scorbura la baza numirii, dar nu sunt pașaportizați. După părerea acestuia, nu poate să zică care sunt acțiunile lui Carp și tragedia.

La întrebările apărătorului Răcilă Vladimir a declarat că nu sunt marcate alte lucrări pentru curățire sau elagaj. El în calitate de inspector, nu aplica alte însemnări speciale pentru arbori. Actul săptămânal include ceea ce include și actul fitosanitar și a efectelor efectuate. A examinat Parcul „Alunelul” și a întocmit actul fitosanitar. În actul fitosanitar a indicat arbore care să se defrișeze. Când se execută lucrări de curățare pot să iasă în teren, iar în luna februarie 2022-2023 nu ține minte dacă a fost telefonat de domnul Carp Petru.

La întrebarea inculpatului a subliniat că în luna februarie nu ține minte dacă Carp l-a telefonat.

La întrebarea instanței a notat că nu cunoaște ce obligațiune avea domnul Carp Petru (vol. V, f.d. 71-72).

5.3. Fiind audiat în calitate de *martor Grușevschiu Liviu*, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a indicat că nu are relații de rudenie cu inculpatul, nici cu succesorul părții vătămate.

La întrebarea procurorului a declarat că procedura de curățare și defrișare a arborilor în grădinile publice are loc în modul următor: parvine cererea de la cetățean la Asociația pentru Gospodăria Spațiilor Verzi, unde activează de aproximativ 2 ani (în ședință a fost audiat la 21 septembrie 2023) ca inginer inspector și examinează cererea parvenită, după care întocmesc un act fitosanitar

de examinare a arborilor, care se întocmește personal de inspector și se depune la Agenția de Mediu, după care este eliberată autorizația. După obținerea autorizației, autorizația și actul fitosanitar se eliberează maistrului de pe sector, iar acesta are un an la dispoziție și își face graficul când și unde să plece. Autorizația este valabilă fix un an de zile din momentul emiterii. Aceștia își fac graficul unde să plece, însă deja după urgență și situație. Alte temeuri și motive de a ieși la defrișarea arborilor, decât la cererea persoanei, nu sunt. Îngrijirea și alte cazuri, ei le examinează în alte situații când sunt crengi uscate. În actul de examinare fitosanitar sunt incluși toți arborii, iar arborele la defrișare se marchează jos la tulpină cu culoarea albastră, dar la curățare sunt aleși la viziunea maistrului, iar la această descriere se ia diametru și dumnealor asociază dacă are crengi uscate sau este foarte înalt, dacă este masiv. Se indică în actul fitosanitar doar specia și diametrul, precum și descrierea, inclusiv care anume lucrări urmează a fi efectuate la acel arbore, dacă e parțial uscat sau uscat de tot. În actul fitosanitar nu este indicat care arbore urmează a fi examinat prioritar, pentru că nu poți ști cum evaluează starea acestora, dar prioritatea lucrărilor ce urmează a fi efectuate, o apreciază inspectorul, care se uită la fața locului și propune lucrările deja maistrului în baza certificatului fitosanitar, adică ei conlucrează. Cu referire la atribuția de a alege prioritatea lucrărilor, afirmă că ei apreciază starea arborilor și deja maistrul i-a decizia la fața locului, dar ei indică expres, tăiere sau evadaj. A mai repetat că ei fac act, se eliberează autorizație, care este valabilă un an de zile, iar copacul poate fi verde, dar dacă are un ram uscat și nu poți aprecia dacă cade azi sau mâine, pe aceasta se bazează atunci când spune că dl Carp nu este vinovat. Evaluarea riscurilor de producere a accidentelor de la ramuri uscate nu poate da răspuns cui aparține. El propune la anumite lucrări care se cer, dar ce urmează, nu poate să aprecieze că va cădea azi sau mâine

La întrebările apărătorului Tăbîrță Vitalie a declarat că Agenția de Mediu, înainte, dădea cu mare întârziere, dar acum dau autorizația timp de 10 zile. Cu referire la autorizația legată de cazul respectiv, el nu poate să se expună, deoarece nu cunoaște dacă a fost eliberată în termen. Autorizația este valabilă un an, după ce maistrul primește autorizația, iar maistrul trebuie să efectueze lucrările timp de un an de zile pe parcursul cât e valabilă autorizația și nu cunoaște dacă în atribuțiile maistrului intră curățarea cu defrișarea arborilor, deoarece ei se conduc după actul fitosanitar care îl întocmesc ei. Cu atribuțiile de serviciului ale maistrului, la general este la curent. Ca specialist în domeniu, după părerea sa, Carp nu este vinovat, deoarece el are un an de zile cât e valabilă autorizația pentru efectuarea lucrărilor și nu poți cunoaște de înainte care copac va cădea, deoarece copacii sunt înalți și pot să cadă. El iterează că nu consideră că dl Carp e vinovat, aceasta așa e natura, adică bate un vânt și poate rupe tot. Referitor la întrebarea că din materialele dosarului penal, autorizația a fost eliberată peste vreo 6 luni, explică că

în perioada de 6 luni, dacă copacul este bolnav 6%, el mai tare se deteriorează și el timp de o lună se usucă definitiv. În cazul dlui Carp nu-l consideră vinovat și din motivul că volumul de lucru este foarte mare, iar ei nu reușesc să-i tăie la timp fizic.

La întrebările avocatului Răcilă Vladimir a menționat că actul fitosanitar nu permite efectuarea lucrărilor maistrului, fără autorizația de mediu. A mai relatat că se înseamnă jos la pământ copacii care prezintă pericol urgent, iar însemnarea se face cu ciocan special, dar ceilalți copaci care necesită curățare, nu se înseamnă și nu li se permite pentru că sunt în oraș, însă se indică diametrul și deja dumnealor efectuează lucrările. În cazul în care sunt mai mulți copaci de aceeași specie, are loc așa cum a spus anterior, iar conform atribuțiilor de serviciu, prezența acestuia la momentul tăierii de maistru, adică a inspectorului, în general nu este necesară. Actul fitosanitar nu el l-a întocmit, ci a fost alt inspector. Adaugă că parcurile sunt în gestiunea Spațiilor Verzi, dar parcul „Alunelul” nu poate să spună dacă are persoană responsabilă, deoarece el nu a avut legătură cu sectorul Buiucani. El afirmă că în 2022 au fost eliberate peste o mie de autorizații, dar despre sectorul Buiucani nu poate să dea răspuns că nu a avut atribuții. Precizează că dacă în autorizație și actul fitosanitar este indicat „evadaj”, dar maestru taie numai o creangă, de regulă așa ceva nu se întâmplă, adică când maistrul efectuează lucrările conform actului fitosanitar. După efectuarea lucrărilor de curățare, inspectorul e obligat să iasă la fața locului să vadă ce lucrări au fost efectuate și dacă corespund actului fitosanitar.

La întrebările instanței a relatat că el consideră că dl Carp și-a îndeplinit atribuțiile corespunzător, iar copacii nu poți să-i apreciezi că cad azi sau mâine și pe dl Carp îl cunoaște ca fiind o persoană responsabilă și bună, care a asigurat și a organizat curățirea arborilor eficient (*vol.V, f.d.73-74*).

5.4. Fiind audiat în calitate de *martor Grădinaru Mihail*, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a indicat că nu are relații de rudenie cu inculpatul, nici cu succesorul părții vătămate. A activat ca inspector la „Spații Verzi” în perioada 2021-2022, dar din 2022 s-a întrerupt contractul pe 6 luni și ulterior a revenit la „Spații Verzi” și este maistru în defrișare.

La întrebările procurorului a menționat că procedura pentru efectuarea lucrărilor în grădinile publice are loc în felul următor: în grădinile publice, parcuri se efectuează examinarea asupra arborilor care prezintă pericol și care necesită anumite intervenții cum ar fi curățarea, elagaj, lucrări de igienă. După examinare, se întocmește actul fitosanitar, care se depune la Agenția de Mediu pentru a obține autorizația pentru efectuarea lucrărilor. După ce obțin autorizația printr-un act de primire-predare, se transmite autorizația împreună cu actul fito-sanitar la maistru de sector, adică la maistru pe defrișare. În urma la aceasta maistru, își planifică

după posibilitate lucrările, după autorizația dată. În fiecare săptămână, mastru pe defrișare pe sector întocmește un act săptămânal intern în care indică arborii și lucrările care s-au efectuat anume la acei arbori, inclusiv masa lemnoasă. Cu acel act, luni, peste o săptămână vine la inspector și îl dă la verificare și acesta verifică dacă corespunde cu cele stipulate în actul săptămânal, inclusiv tipul de arbore, specia, diametrul și lucrările care sunt indicate în autorizație pentru a fi efectuate, după care, dacă coincide tot este semnat, dacă nu atunci, îl întoarce înapoi pentru corectare. Inspectările grădinilor publice de obicei se fac în urma cerințelor sau informației de la șeful de sector, deoarece fiecare sector are un șef. El practic este mai mult în sector și se ocupă de curățenie, irigare, de cosire și vine cu informații la ei, după care ei ies în sector și evaluează. În actul fitosanitar arborii se evaluează vizual, iar dacă la curățire sunt crengi uscate sau suspendate, care sunt impediment la trecere, prezintă pericol, atunci se scot ramurile mai mari sau masive și reducerea înălțimii la plopii înalți se face unde depășesc înălțimea la clădiri sau în parcuri când sunt foarte mari. Arborii care prezintă pericol, infectați de dăunatori silofagi, uscați 100%, elagajul se face atunci când se scoate masa lemnoasă, fiind aceiași curățire numai că se scoate mai multă masă lemnoasă. Arborii la care urmează să fie efectuate lucrări, se indică pe locații, iar ce se află acolo, spre exemplu lacul nr. 1, sau nr. 2, un butic sau altceva, adică după anumite puncte de reper. A mai menționat că informația privind darea în exploatare a acestui parc o cunoaște, deoarece se discuta asta, dar un act oficial nu a văzut. Responsabilitatea de îngrijire în parc după practica acestuia, știe că se dă la balanță după efectuarea lucrărilor, iar până la aceasta, tot „Spațiile Verzi” îngrijesc în baza unei cereri. Afirmă că este un mastru pe sectorul Buiucani, adică în fiecare sector e un mastru, dar la acel moment activa pe sectorul Botanica și doar dl Carp era pe Buiucani, iar un mastru are în gestiune 4-5 chiar și până la 12-15 persoane, însă nu prea este personal care să vină să lucreze.

La întrebările apărătorului Tăbârță Vitalie a relatat că dacă maestrul a primit actul și sunt indicați 5 arbori, el apreciază singur cu care începe lucrările. Șeful de sector este de la „Spații Verzi”, iar pentru parcuri și alimentele stradale sunt răspunzători „Spațiile Verzi”, însă toate parcurile intră. Mastrul își planifică după posibilități lucrările, deoarece maestrul are peste 200 de autorizații pentru fiecare autorizație sunt mai multe adrese și mai mulți arbori. Mastrul nu este limitat în timp să efectueze lucrările, adică cum reușește, dar în termen de un an de zile trebuie să efectueze lucrările. Dacă are autorizații din urmă care expiră, trebuie să le facă și pe acelea căci expiră. Inspectorul care era răspunzător la cazul dat, este Guțu Maxim, dar el acum este plecat. În circumstanțele în care a căzut o creangă, după părerea acestuia, nu poate fi învinuit cineva din „Spații Verzi”, deoarece parcul dat nu a fost dat în exploatare și nu a fost luat la balanță de „Spații Verzi”, iar grădinile publice se i-au la balanță. Acum parcul „Alunelul” este la balanță la

„Spații Verzi”, iar la momentul tragediei, parcul respectiv nu era la balanță la „Spații Verzi”. În timpul lucrărilor de amenajare, răspunzătoare este Pretura. După efectuarea lucrărilor de amenajare, se i-a în gestiunea „Spațiilor Verzi” la balanță și nu poate răspunde de ce „Spațiile Verzi” trebuiau atunci să curățe.

La întrebarea apărătorului Răcilă Vladimir a declarat că în calitate de inspector, însemnarea arborilor la care urmează a fi înlăturate ramuri, se înseamnă după diametru și locație. În situația în care necesită a fi făcute intervenții se descriu intervențiile ce necesită a fi făcute în actul fitosanitar. Prezența inspectorului nu este obligatorie la efectuarea diferitor lucrări, iar după executarea lucrărilor, inspectorul nu are obligația, dar are dreptul de a ieși la fața locului să vadă ce lucrări au fost efectuate. Inspectorul responsabil pe sector urmează să consemneze actul la nivel intern privind evidența, însă în practică se întâmplă atunci când a efectuat lucrări și se întorc să mai efectueze lucrări. În calitate de maestru de defrișare, vreo procedură de delimitare, când e vara și iarna, de obicei, lucrările ce necesită a fi efectuate, se stipulează în actul fitosanitar, dar în acest act nu este indicat dacă este ram sau lemn (vol.V, f.d.75-76).

5.5. **Mijloace de probă cercetate și examinate în ședință de judecată:**

- *Procesul - verbal de cercetare la fața locului din 14 mai 2022*, cu anexă foto, potrivit căruia a fost cercetat locul căderii secțiunii de arbore, în Grădina Publică „Alunelul”, și a fost ridicată secțiunea de arbore cu lungimea de 3,2 m și diametrul 0,5 m, fiind inclusiv identificate plantele și copacii înverziți (vol.I, f.d.10-13);

- *Act de deces* emis de IMSP Spitalul Clinic Municipal de Copii nr.1, potrivit căruia s-a constatat moartea copilului ***** la ora 14 și 00 min. la 14 mai 2022, care a fost inițial adusă de echipa medicală a IMU la ora 11 și 55 min. la aceeași dată (vol.I, f.d.17-18, 203-204);

- *Foaie de însoțire la fișa de solicitare nr. ******, a copilului ***** transportat cu diagnosticul „Contuzie cerebrală. Hemoragie internă. Contuzia organelor interne” (vol.I, f.d.19-21, 205-206);

- *Notificare eliberată de Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”* cu lista persoanelor ce activează și au activat în sectorul Buiucani în perioada anilor 2021-2022 (vol. I, f.d. 44);

- *Act de cercetare fitosanitară a arborilor nr. 45 din 20 februarie 2019*, potrivit căruia în procesul de reamenajare a Grădinii „Alunelul”, în sectorul 20 sunt indicate 7 unități de arbore „Plop canadian”, cu diametrul tulpinii 80-90 cm, starea arborelui „ramuri masive, înclin, anterior curățat” și concluzia „elagaj”, iar masa lemnoasă de 4,20 m³ (vol. I, f.d. 47-52, 54-59, 146-151);

- *Act nr. 229 din 20 iulie 2020, actul nr. ***** din 7 august 2020 și actul nr. ***** din 27 iulie 2021 de cercetare fitosanitară a arborilor*, prin care, în actul nr.*****s-a constatat în zona cuprinsului terenului de joacă 1 arbore „plop

canadian” afectat de „iască, dezechilibrat, coronament semiuscat, în declin biologic” cu recomandarea „tăierii de igienă” și alți 6 arbori similari cu „coronamente masive, ramuri uscate” și concluzia „elagaj” (vol.I, f.d.65-67);

- Autorizație pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier nr. *****, fiind indicată data eliberării autorizației 03 august***** și termenul de valabilitate până la 03 august 2022, temeiul indicat ca cererea din 28 iulie***** și actul de cercetare fitosanitară a arborilor nr. ***** din 27 iulie***** (vol.I, f.d.69);

- Actul de cercetare fitosanitară a arborilor numărul *****din 9 septembrie*****, prin care inginerul inspector al Întreprinderii Municipale, Maxim Guțu a cercetat arborii de pe teritoriul Grădinii Publice „Alunelul” și au fost identificați în zona de lângă havuz arborii cu specia „Tei, Castan și Plop”, cu starea „ramură uscată” și concluzia despre lucrările necesare fiind – „curățare” (vol.I, f.d.70);

- Autorizație pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier, cu numărul ***** din 27 ianuarie 2022, eliberată de către Agenția de Mediu pentru Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” în baza actului de cercetare fitosanitară a arborilor nr. *****din 9 septembrie***** pentru „tăiere de igienă” a 11 unități, de „curățare” a 4 unități și pentru „elagaj” a 1 unitate. Conform actului nr. 4/5 din februarie 2022 (vol.I, f.d.166), s-a luat la evidență material lemnos pe persoana de răspundere Petru Carp după lucrările de curățare și defrișare de la 22 și 23 februarie 2022 efectuate în Grădina Publică „Alunelul” de la specii diferite de arbori, nefiind evidențiate specii de „plop” (vol.I, f.d.75, 163-166);

- Act de predare-primire din 17 februarie 2022, potrivit căruia se confirmă că Carp Petru a primit actul de cercetarea fitosanitară a arborilor nr. *****din 9 septembrie***** și autorizația ***** eliberate de inspectorul Maxim Guțu (vol.I, f.d.76);

- Act de inspectare nr. ***** din 11 octombrie***** privind protecția mediului și folosirea rațională a resurselor naturale, fiind evidențiată în zona de lângă havuz a parcului „Alunelul” ramură uscată din specia „plop” și emisă concluzia de „curățare” (vol. I, f.d.77);

- Autorizație cu seria și nr. ***** nr. ***** din 8 mai 2019 valabilă până la 8 mai 2020, pentru efectuarea tăierilor în terenurile împădurite în parcul „Alunelul”, inclusiv în sectorul 20: „tăiere de igienă” pentru 1 plop canadian și „elagaj” pentru alte 7 unități de „plop canadian” (vol.I, f.d.81);

- Autorizație pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier nr. *****, fiind indicată data eliberării autorizației 03 august 2020 și termenul de valabilitate până la 02 august*****, în baza Actului de

cercetare fitosanitară a arborilor nr.*****din 20 iulie 2020 la categorii de specii de „arțar” și „ulm” (vol.I, f.d.83);

- *Certificat constatator cu nr. înregistrare C073171/2020, înregistrat la 10 august 2020 (vol.I, f.d.85);*

- *Autorizație pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier nr. P-0414/2020, fiind indicată data eliberării autorizației 11 august 2020, termenul de valabilitate până la 10 august***** și în conformitate cu actul de cercetare nr.*****din 7 august 2020 (vol.I, f.d.86-87);*

- *Dispoziția nr. *****din 27 februarie 2019, cu privire la reconstruirea și amenajarea parcului „Alunelul” din sectorul Buiucani, prin care a fost dispus că se investește în calitate de Beneficiar pentru lucrările de reconstruire și amenajare a parcului „Alunelul” Pretura sectorului Buiucani (dl Valeriu Nemerenco), cu anexe (vol. I, f.d. 45-46, 136-141);*

- *Acord suplimentar nr. 276/21 din 1 decembrie***** la ordinul/Contractul Individual de Muncă nr.***** în privința lui Gheorghe Moldovanu (vol. I, f.d. 186);*

- *Ordinul numărul*****din 29 martie 1996 cu privire la angajarea lui Petru Carp în cadrul Asociației Spațiilor Verzi din mun. Chișinău, în calitate de „maistru” în sectorul 5 (Vol.I, f.d.188-189);*

- *Fișa de post pentru funcția de „maistru serviciul defrișare”, care a fost adusă la cunoștință contra semnătură angajatului Carp Petru, în care sunt relevate inclusiv printre sarcinile de bază și cele expuse la: pct. 2.1 care prevede „să citească proiectele dendrologice, actele fitosanitare, cât și alte acte ce țin de activitate și să le îndeplinească în natură”; pct. 2.3 conform căruia „asigură îndeplinirea în termenii stabiliți a planului de activitate a întreprinderii ce ține de curățare/defrișare arbori și lichidarea situații de avariere, întreține și renovează plantațiile verzi din sectorul gestionat”, pct.2.5 potrivit căruia „organizează și repartizează lucrările pe brigadă/echipă, supraveghează execuția lucrărilor pe tot timpul programului de lucru” și pct. 2.14 din care reiese că „zilnic execută lucrări silvotehnice preconizate, conform actelor permissive eliberate de organele abilitate de mediu cu întocmirea actelor de îndeplinire a lucrărilor silvotehnice care sunt executate” (Vol. I, f.d. 190-194);*

- *Contractul individual de muncă numărul*****din 1 martie 2019 încheiat cu Carp Petru, prin care ultimul a fost angajat în funcția de „maistru serviciul defrișare” pentru o perioadă nedeterminată (Vol. I, f.d. 195);*

- *Raportul de expertiză judiciară numărul *****din 10 iulie 2022, potrivit căruia, moartea minorei ***** , anul nașterii***** , a survenit la data de 14 mai 2022, ora 14 și 00 min. (conform datelor din documentele medicale prezentate), în rezultatul hemoragiilor intracerebrale, ca urmare a traumei cranio-cerebrale deschise, manifestată prin plagă contuză și excoriație pe cap, hemoragii în*

țesuturile moi pericraniene, fractură cominutivă ale oaselor bolții cu trecere la baza craniului, hemoragii subarahnoidiene, focare de contuzie și dilacerare intracerebral, hemoragii secundare în trunchiul cerebral - ce se confirmă prin datele necropsiei, a rezultatelor histologice, cât și a datelor documentelor medicale prezentate.

La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat: - traumă cranio-cerebrală deschisă, manifestată prin plagă contuză și excoriație pe cap, plagă mușcată a limbii cu hemoragii roș - închise la acest nivel, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractură cominutivă ale oaselor bolții craniene cu trecere la baza craniului din stînga, hemoragii subarahnoidiene pe emisferile cerebrale, sânge în ventriculii cerebrali, focar de dilacerare intracerebrală parietal pe stînga. Focare de contuzie în cortexul cerebral cu trecere în substanța cerebrală albă (*histologic*). Hemoragii secundare în trunchiul cerebral și - Traumă închisă a abdomenului manifestată prin ruptură-fisură a splinei cu hemoragii roș închise în profunzimea parenchimului lienal.

Toate leziunile depistate, au fost produse în același timp, cu circa 30-40 minute până la deces, prin acțiunea traumatică cu corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță (vol.I, f.d.22), au legătură cauzală cu survenirea decesului și conform criteriului (*pericol pentru viață*), în comun, se califică ca vătămare corporală gravă. În proba de sânge prezentată pe numele cadavrului *****, nu s-a depistat alcool etilic (*Vol.I, f.d.199 – 202*);

- *Procesul - verbal de cercetare la fața locului din 26 mai 2022 cu anexă fotografică*, potrivit căruia a fost cercetat arborele de la care s-a rupt o secțiune, căzută anterior la 14 mai 2022, amplasat în parcul „Alunelul”, fiind evidențiați în totală 6 arbori din specia „*Populus nigra*”. La momentul cercetării arborele prezenta semne de uscarea a unor ramuri. Pe coronament sunt vizibile semne de îmbătrânire fiziologică prin apariția de iască și vâsc. La nivelul solului, lungimea circumferinței copacului este de 3,18 m, iar la înălțimea de 1 metru, lungimea circumferinței este de 2,74 metri (*Vol.I, f.d.207-212*);

- *Informație cu referire la prognoza vremii pentru intervalul 22 februarie 2022, de la ora 21 și 00 min. până la 14 mai 2022, ora 21 și 00 min.*, fiind evidențiat pe timp de zi, *prognoza vremii*: vântul din sud-vest cu viteza de 2-7 m/s, temperatura maximă a aerului de +21 și +23 °C, cer variabil și fără precipitații, iar *starea vremii* la aceeași dată: viteza maximă a vântului de 12 m/s (*care se consideră puternic*), fenomene atmosferice precum „ploaie, vijelie, oraj” și cantitatea de precipitații în cuantum de 11,2 mm (*vol.II, f.d.3-17*);

- *Raportul de expertiză judiciară numărul ***** din 18 octombrie 2022, cu anexă foto*, potrivit căruia, cauza care a dus la ruperea și căderea la 14 mai 2022 a secțiunii de arbore din Grădina publică „Alunelul”, de pe strada Calea Ieșilor din municipiul Chișinău, a fost lipsa de rezistență și elasticitate a masei lemnoase

datorită stării avansate de putrefacție a arborelui, ca urmare a condițiilor precare de îngrijire/mentținere.

Necătând la faptul că era în perioada de vegetație, vizual prezenta semne exterioare evidente de boală și putrefacție datorită prezenței scorburilor, lichenilor și ciupercilor parazite. În condițiile unui management adecvat din partea autorităților locale responsabile și asigurarea unui sistem complex de măsuri preventive de gospodărire rațională a lucrărilor de regenerare/defrișare, era posibil de dedus la timp prezența unui pericol de rupere sau cădere a arborilor uscați/bolnavi, evitând orice incident, inclusiv al arborelui de la care s-a desprins secțiunea examinată.

Se exclude ruperea secțiunii arborelui în discuție din cauza condițiilor climaterice corespunzătoare sezonului, inclusiv a celor atestate la data de 14 mai 2022. Starea avansată de putrefacție, depistată doar vizual, indică nivelul scăzut de rezistență a copacului. Din această cauză, secțiunea de arbore, în timp a devenit vulnerabilă, a căzut și s-a rupt indiferent de condițiile climaterice.

Conform structurii morfologice, secțiunea de arbore specia „Plop”, care s-a rupt care s-a rupt de la trunchi și a căzut la 14 mai 2022, prezenta semne vizibile de uscături datorită: a) toaletării drastice care a provocat răni netratate; b) suprafeței foliare scăzute; c) neigienizării utilajului; d) prezenței ramurilor atacate de vâsc, „noi” subțiri instabile și a cioturilor uscate; e) scoarței acoperite totalmente cu licheni, ciuperci parazite, dăunători și ulterior apariția cariilor și a scorburilor.

Cauza survenirii rupturii secțiunii de arbore a fost gradul înalt de putrefacție al acestuia și prezenta semne vizibile de uscături, urmare a managementului defectuos din partea autorităților locale responsabile și neasigurarea unui sistem complex de măsuri preventive de gospodărire rațională a lucrărilor de regenerare/defrișare. Se exclude ruperea secțiunii arborelui în discuție, din cauza condițiilor climaterice corespunzătoare sezonului, inclusiv a celor atestate în perioada de la 22 februarie 2022 până la 14 mai 2022. Starea avansată de putrefacție, depistată doar vizual indică nivelul scăzut de rezistență a copacului. Gradul avansat de putrefacție al arborelui nu se poate dezvolta în mod firesc într-un timp relativ scurt (adică de la 22 februarie 2022 până la 14 mai 2022). Din această cauză, secțiunea de arbore a devenit vulnerabilă în timp, a căzut/s-a rupt indiferent de condițiile climaterice (vol. II, f.d. 24-54, 55-84);

- *Procesul-verbal de recepție* a lucrărilor executate conform devizului local nr. ***** la intrarea centrală, la parc și lucrări suplimentare (vol. II, f.d. 134-137);

- *Procesul-verbal de recepție* a lucrărilor de construcție executate la havuz pe luna iulie 2020, conform devizului local nr. ***** (vol. II, f.d. 205-208);

- *Procesul-verbal de recepție* a lucrărilor executate pe luna ianuarie 2021 conform devizul local nr. ***** privind sistematizarea și amenajarea teritoriului (vol. III, f.d. 37-46);

- *Procesul-verbal de recepție* a lucrărilor executate pe luna iulie 2021 conform devizului local nr. ***** cu privire la irigare (vol.III, f.d.67-71);

- *Procesul-verbal de recepție* a lucrărilor executate în luna iulie 2021 conform deviz local nr.2-3-3 la rețele exterioare de canalizare pluvială C2 (vol.III, f.d.82-85);

- *Proiect de execuție* privind Conceptul reparației curente ale căilor de comunicații și amenajării parcului „Alunelul”, și reconstrucția scenei. Etapa II (vol.III, f.d.107-154);

- *Deviz local nr. ****** cu privire la rețele exterioare de canalizare pluvială C2 și copii ale schemelor, hărților, autorizații și alte acte sau înscrisuri (vol.III, f.d.161-250, vol.IV, f.d.1-10);

- *Proiectul de execuție* privind Reconstruirea scenei din parcul „Alunelul” cu construirea copertinei și reamenajarea arenei pentru spectatori din mun. Chișinău, în sectorul Buiucani, pe str. Calea Ieșilor, cu copii ale schemelor, hărților, documentelor de construcție și altor materiale tehnice cu referire la construirea havuzului (vol.IV, f.d.11-90);

5.6. Mijloace materiale de probă:

- *Secțiunea de arbore cu lungimea de circa 4,6 metri*, ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 14 mai 2022, care a fost transmisă la păstrare Inspectoratului de Poliție Buiucani a DP mun. Chișinău conform ordonanței din 12 ianuarie 2023 (vol.IV, f.d.135) și *o cutie sigilată cu un fragment de arbore și urme biologice*, care a fost transmisă la păstrare în Camera de păstrare a corpurilor delictu a Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Principal conform ordonanței din 12 ianuarie 2023 (vol.IV, f.d.134), fiind recunoscute în calitate de corpuri delictu prin ordonanța procurorului Roman Tocan din 12 ianuarie 2023 (vol.IV, f.d.133);

- *Copii ale următoarelor acte:* 1) Actul de cercetare fitosanitară a arborilor numărul ***** din 9 septembrie 2021 (vol.I, f.d.70); 2) Autorizație pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier, cu numărul ***** din 27 ianuarie 2022 (vol.I, f.d.163-165); 3) Actul nr.***** din februarie 2022 (vol.I, f.d.166); 4) Certificat constatator cu nr. înregistrare C073171/2020, înregistrat la 10 august 2020 (vol.I, f.d.85) și Act de inspectare nr. ***** din 11 octombrie***** (vol. I, f.d.77), care au fost recunoscute în calitate de documente și au fost anexate la cauza penală prin ordonanța procurorului Roman Tocan din 27 mai 2022 (vol.I, f.d.98-99);

- *Copii ale următoarelor acte:* a) Ordinul numărul***** din 29 martie 1996 cu privire la angajarea lui Petru Carp (vol.I, f.d.188-189); b) Diplomă cu seria ***** și nr. ***** ce atestă studiile superioare ale UASM la 28 februarie 1992 ale lui Petru Carp (vol.I, f.d.196); c) Contractul individual de muncă numărul***** din 1 martie 2019 încheiat cu Carp Petru (vol.I, f.d.195) și d) Fișa de post pentru funcția lui Petru Carp de „maistru serviciul defrișare” (vol.I, f.d.190-194), care au

fost recunoscute în calitate de documente și au fost anexate la cauza penală prin ordonanța procurorului Roman Tocan din 8 iunie 2022 (vol.I, f.d.98-99).

5.7. *În ședință de judecată, de către apărătorul Nicoară Vasile, suplimentar probelor prezentate de partea acuzării, au fost administrate următoarele probe:*

Fiind audiat în ședință de judecată, **martorul Popovici Mihail**, după depunerea jurământului în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată la întrebările apărătorului Nicoară Vasile a indicat că se ocupa cu defrișarea și curățirea arborilor în mun. Chișinău, adică grădinițe, străzi, întreprinderi și altele. Lucrările care le efectua presupun existența unei autorizații eliberate de Agenția Mediului, deoarece ecologia dacă dă voie, adică emite autorizație. Autorizația pentru tăieri în fond forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier cu nr. *****și actul nr. *****din 9 septembrie***** de cercetare fitosanitară a arborilor, este o autorizație și un act de lucrări în care se scrie ce trebuie de făcut, se întocmește în baza procesului-verbal și se dă autorizație. Tăiere de igienă înseamnă atunci când copacul se doboară complet, „*elagaj*” este când coroana se micșorează de jumătate nu mai puțin și curățarea este de 2 feluri: când la o curățire se scoate tot ce este uscat și a doua, cea de ramuri verzi. La actul respectiv, la copacul de plop trebuia să fie doborâre după vârstă, dar nu curățire, deoarece tăieturile merg după vârstă și fiecare specie de copac se taie la vârsta lui. Un maestru care are la executare o autorizare, deplasându-se la fața locului, dacă este vara, vede ce este uscat, dar dacă este iarna, copacul nu se vede că este uscat și lucrările depind integral de marcaj. Cum ar fi Parcul „*Alunelul*”, se face marcaj la tulpină și la brâu, la nivelul pieptului unui om, adică la înălțimea 1,3 metri. La „*elagaj*” se face o linie orizontală, cu vopsea. În cazul curățirii, se face o linie verticală pe tulpina copacului, iar în cazul în care un maestru se deplasează la fața locului și nu există asemenea marcaj, sună la inspector, dacă nu este marcaj, maestrul nu este în drept să efectueze lucrări, adică maestrul nu are dreptul să efectueze lucrări atunci când este marcat și poate face acest lucru când copacul este căzut. Afirmă că în Parcul „*Alunelul*”, dacă copacul nu este căzut, pentru ca să fie efectuate lucrări, este necesar de a fi aplicat acest marcaj, iar dacă copacul nu este marcat și maestrul efectuează lucrări, poate fi sancționat prin reducerea salariului și eliberarea din funcție. Un maestru care are la executare anumite lucrări, perioada de executare a lucrărilor se dă pe un timp oarecare. Susține că această autorizație a fost eliberată la 27 ianuarie 2022-27 ianuarie 2023, pe un an și mai mult, ea nu este valabilă, dar conform acestei autorizații, dl Carp urma să efectueze lucrări un an de zile. Dacă șeful a dat indicație timp de o perioadă, atunci el este vinovat, iar dacă șeful nu a dat indicație, atunci rămâne că lucrările trebuie efectuate timp de 1 an de zile. Indicația fost cu condiție de marcare și șeful nu putea să dea indicație fără a fi marcat copacul, decât în cazuri excepționale. Conform procesului-verbal din 14 mai 2022 de la fila

dosarului 10-13, explică că urma să fie efectuate lucrări de doborâre a copacului. Când vorbește de doborâre, are în vedere tăiere de igienă, iar dacă copacul de plop ar fi fost marcat și marcajul indica că trebuia să fie curățat, mastru nu era în drept efectueze lucrări de „*egalaj*”, adică ce este scris, aceea trebuia să facă. La plop este scris „*curățare*” și nu este scrisă masă lemnoasă, iar dacă nu este scrisă „*masă lemnoasă*”, maistrul nu are voie să facă lucrări. În actul 3, 4, 5, la ultima tăbliță identificată, necesitatea documentării cantității masei lemnoase este că după ce se efectuează lucrările, se ia la evidență masa lemnoasă, însă dacă nu este pusă masa lemnoasă, nu se efectuează lucrări.

La întrebările procurorului a relatat că după întocmirea raportului, nu cunoaște unde se trimite actul fitosanitar a examinării arborelui, deoarece cu acesta se ocupă inspectoratul, nu maistrul. Maistrul de sector examinează copacul, întocmește actul singur în baza autorizației și dacă sunt întrebări, iese inspectorul la fața locului. De fiecare stradă, parc, este responsabil alt mastru, dar el este responsabil de tot sectorul, nu de stradă. În cazul producerii unui pericol, persoana care iese la fața locului, responsabilă pentru efectuarea lucrărilor nu este în drept să decidă referitor la tăierea altui copac, care reprezintă pericol, el trebuie să sune la inspectorat, dar nu maistrul care taie, dar anume maistrul pe sector. Mai explică că copacul se rupe de la trunchi, deoarece are putrefacție și din motiv că este în vârstă, semnele date sunt vizibile că copacul nu este sănătos. Mai explică că creanga poate să se usuce căci nu are lumină, iar toate lucrările se fac în timp de vegetație în perioada 15 mai - 15 octombrie, dar la ei se scrie luna martie. Nivelul scăzut de existență a copacului semnifică că copacul are rădăcină, tulpină, dar el poate să aibă rezistență slabă la rădăcină și tulpină, iar el se usucă de la rădăcină, deoarece rădăcina nu îi dă putere. Rezistența copacului și starea de putrefacție a unui copac o apreciază inspectoratul din cadrul „*Spațiilor Verzi*” prin actul fitosanitar a examinării arborului. În cazul când copacul nu este marcat sau este în putrefacție, inspectoratul decide dacă urmează a fi tăiat copacul sau nu. Ultima lui funcție a fost mastru de defrișare, iar obligațiunile sale de serviciu în calitate de mastru în anul 2017, conform contractului de muncă îndeplinea următoarele: era altă logistică, alt șef de inspector care era pe tot raionul și a fost schimbat alt inspector.

La întrebarea apărătorului Tabîrță Vitalie a subliniat că la momentul dat, șeful de sector cu maistrul vorbesc la telefon din motiv că se află în sectoare diferite.

La întrebarea instanței a concluzionat că nu poate să răspundă dacă Petru Carp în perioada anului 2022 a efectuat regulamentar lucrările, deoarece el are șef de sector (*vol.V, f.d.110-111*).

Poziția părților în dezbateri judiciare și ultimul cuvânt al inculpatului.

6.1. Procurorul a pledat pentru recunoașterea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1²) din Codul penal, motivând

prin probele cercetate în fața instanței și a declarațiilor persoanelor audiate. De asemenea, a apreciat ca evazive obiecțiile apărării privind caracterul incert al învinuirii și al încălcării dreptului la apărare, deoarece la finele cercetării, nu au mai fost ridicate alte propuneri suplimentare sau obiecții. Mai mult, afirmă că reieșind din fișa de post privind funcția inculpatului, ultimul în baza sarcinilor de bază, avea obligațiuni, inclusiv trebuia să întreprindă anumite acțiuni pentru înlăturarea, măcar prin faptul de a informa persoanele că a depistat copacul care este bolnav, iar creanga urmează să fie înlăturată, or familia victimei trece printr-un calvar în urma acestor fapte.

6.2.1. Apărătorul Vasile Nicoară, a pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare, pe de o parte deoarece nu există fapta infracțiunii sau alternativ, din lipsa elementelor infracțiunii. Acesta a confirmat că într-adevăr, modificările aduse Codului penal nu au dus la dezincriminarea faptei incriminate, deoarece acestea au impus reîncadrarea faptei din art. 329 alin. (2) lit. a) CP în art. 149 alin. (1²) din Codul penal, însă până la finalizarea cercetării, procurorul nu a demarat procedura de reîncadrare a faptei conform legii. Apărătorul susține astfel că instanța are obligația de a efectua reîncadrarea juridică a faptei, având în vedere modificările din Codul penal de la art. 329 alin. (2) lit. a) la art. 149 alin. (1²) a Codului penal și în acest mod, soluția de achitare a inculpatului va rezulta deja din noile prevederi ale art. 149 din Codul penal.

Acesta argumentează prin existența multiplelor inadvertențe în învinuire, precum că fapta incriminată inculpatului se expune ca „*îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu*”, dar aceasta se referă de fapt la inacțiunea infracțională, descrisă de norma de incriminare de altfel prin „*neîndeplinirea obligațiilor de serviciu*”. Astfel, în rechizitoriu, se menționează că inculpatul „*nu a organizat și nu a asigurat o verificare și curățare eficientă a arborilor din Grădina publică „Alunelul”*”, iar prin urmare, acuzația ar trebui să fie formulată ca „*neîndeplinirea obligațiilor de serviciu*” și nu „*îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu*”, cum a fost cazul. Aceste contradicții puteau fi înlăturate doar de procuror și nu pot fi înlăturate de instanță.

La fel, consideră că instanța de judecată, în deliberare și la adoptarea sentinței, nu poate reține în sarcina persoanei încălcarea „*obligațiilor de serviciu*” care nu sunt reglementate printr-o lege generală sau specială, ori prin acte normative inferioare adoptate de autoritățile competente, teză susținută și de Curtea Constituțională, or ignorarea acestui argument ar putea conduce la încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 alin. 1 și chiar al dreptului prevăzut de art. 7 CEDO.

Se motivează prin faptul că în contextul examinat, inculpatului i se putea reproșa fie neîndeplinirea, fie îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, respectiv inacțiunea sau acțiunea care a dus la urmări prejudiciabile, doar

dacă lucrările ar fi fost autorizate și dacă acestea nu ar fi fost executate în termenul stabilit, adică un an de la data eliberării Autorizației. În acest mod, odată ce inculpatul a avut dreptul să efectueze lucrările litigioase după data de 17 februarie 2022 și chiar după data de 14 mai 2022, în lipsa unor obligații ca acesta să execute lucrările până la data ruperii unei secțiuni a arborelui din specia „*populus nigra*”, nu i se poate reține astfel comiterea cu vinovăție a faptei penale.

6.2.2. În mod similar și apărătorul Vitalie Tăbîrță a susținut poziția colegului său, pledând pentru o sentință de achitare, iar în acest sens a iterat că inspectorul de sector verifică, dar nu maistrul verifică, adică Agenția Mediului controlează și oferă un document lui Carp Petru care nu îi permite un an de zile să îl îndeplinească. Referitor la modificările operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în privința art. 329, a intrat în vigoare la 7 iunie 2024, dar în privința art. 149, a intrat în vigoare din 7 septembrie 2024, adică 3 luni a existat un vid. La fel, a mai precizat că succesorul părții vătămate nu a avut pretenții lui Petru Carp, deoarece a înțeles situația acestuia.

6.2.3. De asemenea și apărătorul Vladimir Răcilă a pledat pentru o adoptare a unei sentințe de achitare a inculpatului, invocând argumente celorlalți 2 apărători, iar suplimentar a mai argumentat că prevederile Hotărârii de Guvern nr. 27 din 19 ianuarie 2004 nu sânt aplicabile, deoarece depășesc limitele învinuirii.

6.3. În ultimul cuvânt, inculpatul a susținut poziția apărătorilor săi și a pledat nevinovat, adică pentru emiterea unei sentințe de achitare.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.

7.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

7.2. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele [*Hiro Balani contra Spaniei*](#), [*Van de Hurk contra Olandei*](#), [*Ruiz Torija contra Spaniei*](#) și [*Boldea contra României*](#), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au

fost ascultate (*cauza [Tatishvili contra Rusiei din 2007](#)*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele [Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei](#)*).

7.3. În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „*în afara dubiilor rezonabile*”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea [Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978](#)*).

7.4. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

7.5. Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține așadar că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri, ci trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător, or toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

7.6. În concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictete dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală.

7.7. În acest context, instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Petru Carp, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesuale penale în vigoare, iar la fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus

la cunoștință *natura (înadrarea juridică)* și *cauza (fapta)* acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii conform încadrării juridice prevăzute la art. 329 alin. (2) lit. a) din Codul penal (*în redacția de la data comiterii faptei*), care a continuat să fie incriminată în prezent prin art. 149 alin. (1²) din Codul penal.

Respectiv, conform ordonanței de punere sub învinuire inițiale, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 329 alin. (2) lit. a) din Codul penal (*în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 iunie 2024*), pentru fapta comisă în perioada lunilor februarie – mai 2022, fiind reținută anume modalitatea „îndeplinirii necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele”, iar infracțiunea s-a consumat la 14 mai 2022 în momentul survenirii urmărilor prejudiciabile exprimate prin decesul victimei.

7.8. Ulterior, până la adoptarea soluției în prezenta cauză, până la etapa dezbaterilor judiciare (22 ianuarie 2025), însă după terminarea cercetării judecătorești (30 decembrie 2024), acuzarea de stat a modificat învinuirea conform semnelor calificative „lipsirea de viață din imprudență de către o persoană publică aflată în exercițiul funcției”, iar acest aspect a fost reflectat inclusiv în cadrul dezbaterilor judiciare, fiind astfel notificată partea apărării despre acest aspect, ultima care a înțeles „*natura*” acuzației și chiar dacă a invocat ilegalitatea înăntării noii învinuiri, a acceptat în cadrul dezbaterilor judiciare soluția corectă de recalificare a acțiunilor conform normei prevăzute de art. 149 din Codul penal.

7.9. La acest aspect, instanța precizează că într-adevăr, până la excluderea agravantei de la lit. a) din alin. (2) a art. 329 din Codul penal (*conform redacției de la ziua comiterii faptei*), nu se justifica aplicarea art. 149 din Codul penal în ipoteza în care producerea din imprudență a decesului victimei se află în legătură cauzală nu cu o faptă oarecare (*cum prevede norma generală de la art. 149 Cod penal*), dar concret, în legătură cu neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele din partea unei persoane publice (*conform art. 123 alin. (2) Cod penal*).

Drept exemplu, „*aceiași*” neîndeplinire sau îndeplinire necorespunzătoare, de către o persoană, dar care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală ori care lucrează pentru o astfel de organizație (*adică nu o persoană publică*), a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, atunci când aceasta a cauzat decesul unei persoane, s-ar pedepsi în temeiul art. 149 Cod penal (care este o normă generală), deoarece în privința acestor categorii de subiecți, nu se conținea în Capitolul XVI

al Codului penal o normă specială „simetrică” celei de la art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal, precum există o asemenea simetrie în cazul componentelor prevăzute dintre art. 327 și 335 din Codul penal sau între 324-325 și 333-334 din același cod.

7.10. Prin urmare, urmarea prejudiciabilă prevăzută la art. 329 sub formă de „deces” a victimei este intrinsecă lipirii de viață din imprudență, prevăzută la art. 149 din Codul penal, care a rămas în vigoare atât la momentul comiterii, cât și în prezent, or ultima prevede un spectru mai larg de fapte, ce ar include inclusiv și situațiile de neîndeplinire sau îndeplinire necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu.

Inclusiv în perioada de timp de la 7 iunie 2024 până la 7 septembrie 2024, această faptă a continuat să fie incriminată de legiuitor, aidoma altor modificări operate anterior de legiuitor și la alte componente de infracțiune, precum cele prevăzute de art. 190 din Codul penal, unde chiar și [Curtea Constituțională](#) a constatat că ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze, să clarifice și să înlăture dubiile referitoare la aplicarea articolului concret din Codul penal (para. 20 din Decizia nr. 126 din 15 noiembrie 2018), iar rolul decizional conferit instanțelor de judecată urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor ([Del Rio Prada v. Spania](#), 21 octombrie 2013, §§ 92-93). De asemenea, Curtea explică că în cazul în care instanțele judecătorești aplică în mod diferit o prevedere legală, legea stabilește că Curtea Supremă de Justiție trebuie să asigure aplicarea corectă și uniformă a legislației de către toate instanțele judecătorești (a se vedea [Decizia](#) CC nr. 45 din 18 mai 2020). În acest sens, Curtea Europeană a subliniat (în cauza [Baydar v. Olanda](#), 24 aprilie 2018, § 47), faptul că asigurarea aplicării uniforme și a interpretării corecte a legilor de către instanțele supreme ale unui stat reprezintă un scop legitim compatibil cu Convenția.

De altfel, în acest context, și Curtea Europeană a menționat că va exista întotdeauna un element de incertitudine cu privire la sensul unei noi dispoziții legale până când va fi interpretat și aplicat de instanțele naționale (a se vedea, mutatis mutandis, [Perinçek v. Elveția](#), 15 octombrie 2015 [MC], §§ 135, 138; [Jobe v. Regatul Unit](#) (dec.), 14 iunie 2011; [Dmitriyevskiy v. Rusia](#), 3 octombrie 2017, § 82).

7.11. Se reține așadar că la momentul comiterii faptei (în luna mai a anului 2022) art. 329, alin. (2) lit. a) Cod penal era în redacția Codului penal (conform modificărilor operate prin *Legea nr.326 din 23 decembrie 2013, în vigoare de la 25 februarie 2014 și Legea nr.245 din 2 decembrie 2011, în vigoare din 3 februarie 2012*), care incrimina neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a provocat decesul unei persoane.

Potrivit legii respective, faptele enunțate se pedepseauă cu închisoare în quantum de la 2 ani până la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

7.12. Se reține că la momentul emiterii prezentei sentințe, art. 329 alin. (2) lit. a) este expus în redacția legii 136 din 6 iunie 2024, în vigoare de la 7 iunie 2024, fiind exclusă urmarea prejudiciabilă „*decesul unei persoane*”. În acest mod, fapta continua să fie incriminată prin prevederile art. 149 al Codului penal.

Totuși, prin aceeași lege nr. 136 din 6 iunie 2024, art. 149 a fost completat cu alin. (1¹) și (1²), ultimul care păstrează incriminarea faptei prevăzute anterior la art. 329 alin. (2) lit. a) din Codul penal, iar mai mult, a fost prevăzută la alin. (1¹) inclusiv răspunderea ca circumstanță agravantă pentru subiecții – persoane, care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală ori care lucrează pentru o astfel de organizație (*care anterior erau pasibili de răspundere doar în baza art. 149 alin. (1) din Codul penal*), modificare care a intrat în vigoare ulterior la 7 septembrie 2024.

Instanța reține că dacă răspunderea persoanei care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală ori care lucrează pentru o astfel de organizație nu era prevăzută de o normă specială în raport cu art. 149 din Codul penal, atunci, răspunderea persoanei publice a constituit mereu o agravantă față de fapta incriminată la alin. (1) al art. 329 a Codului penal, care reflecta aceeași condiție a „*unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de obligațiile persoanei*”, adică intrisecă condiției „*imprudenței*” de la art. 149 a aceluiași cod.

7.13. Prin urmare, fapta incriminată inculpatului a continuat să fie incriminată cert și previzibil, deja în corespundere cu art. 149 alin. (1²) din Codul penal, concluzie acceptată de altfel și de partea apărării, care obiectează în privința lipsei faptei infracțiunii și nu a încadrării juridice defectuoase.

Respectiv, fapta incriminată la art. 149 alin. (1²) se pedepsește în prezent cu închisoare de până la 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, care în mod vădit și ameliorează situația persoanei inculpatului, prin incriminarea unei infracțiuni calificate deja ca „*mai puțin grave*” și în limite mai reduse ale pedepsei decât în forma prevăzută la art. 329 alin. (2) a Codului penal.

7.14. Astfel, instanța a stabilit că norma din învinuirea nouă, este aplicabilă speței, or în mod vădit și logic, se observă că legiuitorul nu a urmărit decriminalizarea vechii redacții a art. 329 alin. (2) lit. a) din Codul penal, ci mai aproape de normele ce protejează relațiile sociale cu privire la viața persoanei, adică la art. 149 a Codului penal.

Se reiterează totuși că regulile de care a ținut cont instanța la identificarea normei aplicabile speței sunt și cele relevate la art. 10, 10/1, 22 din Codul penal, art. 7 CEDO, jurisprudența CtEDO ([Scoppola c. Italiei](#) (nr. 2) [GC], 2009, §§ 103-

109; *Berardi și Mularoni contra San Marino*, cererea nr. 24705/16 și 24818/16, hotărâre din 10 ianuarie 2019), dar și sistematizările făcute de CtEDO în [Avizul Consultativ](#) emis de Marea Cameră a CtEDO la 29 mai 2020 la cererea nr. P16-2019-001, formulată de Curtea Constituțională din Armenia, referitoare la utilizarea tehnicii legiferării prin referință pentru incriminarea unei infracțiuni și criteriile aplicabile pentru compararea legii penale în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și a legii penale care o modifică (§§ 80-83).

7.15. În esență, instanța a desprins că sarcinile ce urmează a fi realizate în aceste situații presupun necesitatea de a verifica dacă a existat o incriminare și dacă această incriminare *are continuitate, de la momentul săvârșirii infracțiunii și la momentul condamnării* (§ 83 din *Aviz/2020*). Or, în situația în care o faptă incriminată de legea veche nu mai e incriminată în legea contemporană examinării cauzei, atunci trebuie să profite inculpatul. La fel, situația în care o faptă nu era incriminată de legea veche, nu poate fi imputată inculpatului în cazul în care aceasta este incriminată de legea nouă. În cadrul realizării acestui proces, nu se permite îmbinarea elementelor normelor care definesc infracțiunea și crearea unei *lex terția*.

La realizarea acestei sarcini, urmează să se evite o comparare *in abstracto* a normelor de incriminare, ci mai degrabă să se recurgă la o abordare *in concreto*, care presupune o raportare a faptelor atât la legea în vigoare la momentul comiterii lor, cât și la legea contemporană judecării cauzei (*pct. 88 din Aviz/2020*). Acest principiu este utilizat de mai mult de jumătate dintre statele membre ale CoE (*punctele 37-38 din Aviz*). De asemenea, acest principiu este puternic reflectat în jurisprudența Curții (*punctul 79 din aviz*).

7.16. Instanța de judecată reține că anume pe această platformă, este posibilă realizarea exercițiului logico-juridic care permite formularea răspunsurilor la întrebarea dacă, a) la caz se constată o continuitate a infracțiunii și după caz, b) care din definițiile stabilite de aceste două legi este mai favorabilă inculpatului. În cazul în care se atestă *existența unei continuități a incriminării*, instanțele urmează să verifice dacă *pedeapsa aplicată nu depășește* limitele stabilite de dispoziția care era în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii (*Berardi și Mularoni*, citată mai sus, § 41) (*pct. 85 din aviz*). Respectiv, în cauza [Parmak și Bakır împotriva Turciei](#) (nr. 22429/07 și 25195/07 , § 64, 3 decembrie 2019), Curtea a constatat pentru prima dată că principiul *aplicării retroactive a legii penale mai blânde* se aplica și în contextul *unei modificări referitoare la definiția infracțiunii*.

Prin urmare, raportarea faptelor la definiția stabilită de legea penală nouă atestă că în aceasta se regăsesc elementele și semnele distinctive obligatorii ale definiției enunțate. Pentru a decide astfel, instanța de judecată a luat în calcul că în speță latura obiectivă a infracțiunii incriminate de articolul 149 alin. (1²) din Codul penal înglobează printre altele fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni

(*inacțiuni*) și urmările prejudiciabile sub forma decesului, precum și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, acțiuni care au fost comise de o persoană publică.

7.17. Luând în calcul prevederile art. 325 din Codul de procedură penală, având în vedere faptul că prin rechizitoriu, faptele inculpatului au fost încadrate la prevederile alin. (2) al art. 329 din Codul penal, adică cu reținerea calificativului agravant ”*decesul persoanei*”, care ulterior a continuat să fie stabilit și în legea nouă la art. 149 alin. (1²) din Codul penal, în temeiul căruia, a fost modificată învinuirea adusă inculpatului, iar instanța de judecată s-a văzut în drept să rețină această circumstanță agravantă calificativă, deoarece continuă să se regăsească incriminată și în legea nouă, dar totodată, într-o formă mai ușoară, din punct de vedere al sancțiunii aplicabile.

Așadar, instanța constată că fapta inculpatului întrunește semnele obligatorii ale laturii obiective a componentei de infracțiune stabilită de art. 149 alin. (1²) din Codul Penal în redacția nouă, iar în acest mod, instanța respinge argumentele apărării privind lipsa faptei infracțiunii din motivele unei noi incriminări.

7.18. În continuare, cu referire la probe, în corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, iar potrivit art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33).

7.19. Instanța mai subliniază că Curtea Constituțională, prin [Hotărârea](#) nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă

arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*” („*beyond reasonable doubt*”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea [Bragadireanu v. România](#), din 6 decembrie 2006; hotărârea [Orhan v. Turcia](#) din 18 iunie 2002; hotărârea Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. (*pct. 78-80 din [Hotărârea CC nr. 18 din 22.05.2017](#)*)

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

7.20. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora. Instanța constată că probele administrate sunt pertinente, concludente și utile cauzei, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

Prin urmare, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, ale succesului părții vătămate și ale martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, există și au fost săvârșite de inculpatul Petru Carp cu vinovăție sub formă de imprudență.

7.21. Astfel, instanța constată în primul rând că la 14 mai 2022, conform foii

de însoțire la fișa de solicitare nr. *****, copilul ***** a fost transportat cu diagnosticul „*Contuzie cerebrală. Hemoragie internă. Contuzia organelor interne*” în cadrul IMSP Spitalul Clinic Municipal de Copii nr. 1, unde ulterior, în baza actului de deces din aceeași dată, s-a constatat moartea copilului ***** la ora 14 și 00 min., care a fost inițial adusă de echipa medicală a Institutului de Medicină Urgentă la ora 11 și 55 min. din aceeași zi.

7.22. Corespunzător, în baza raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 10 iulie 2022, moartea minorei *****, anul nașterii*****, a survenit la data de 14 mai 2022, la ora 14 și 00 min. (*conform datelor din documentele medicale prezentate*), în rezultatul hemoragiilor intracerebrale, ca urmare a traumei cranio-cerebrale deschise, manifestată prin plagă contuză și excoriație pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractură cominutivă ale oaselor bolții cu trecere la baza craniului, hemoragii subarahnoidiene, focare de contuzie și dilacerare intracerebral, hemoragii secundare în trunchiul cerebral - ce se confirmă prin datele necropsiei, a rezultatelor histologice, cât și a datelor documentelor medicale prezentate.

De asemenea, în cadrul expertizei judiciare medico-legale, la examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat: - traumă cranio-cerebrală deschisă, manifestată prin plagă contuză și excoriație pe cap, plagă mușcată a limbii cu hemoragii roș - închise la acest nivel, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractură cominutivă ale oaselor bolții craniene cu trecere la baza craniului din stânga, hemoragii subarahnoidiene pe emisferile cerebrale, sânge în ventriculii cerebrali, focar de dilacerare intracerebrală parietal pe stânga. Focare de contuzie în cortexul cerebral cu trecere în substanța cerebrală albă (*histologic*). Hemoragii secundare în trunchiul cerebral și - Traumă închisă a abdomenului manifestată prin ruptură-fisură a splinei cu hemoragii roș închise în profunzimea parenchimului lienal.

Comisia de experți a notat că toate leziunile depistate, au fost produse în același timp, cu circa 30-40 minute până la deces, prin acțiunea traumatică cu corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță (vol.I, f.d.22), au legătură cauzală cu survenirea decesului și conform criteriului (*pericol pentru viață*), în comun, se califică ca vătămare corporală gravă, iar în proba de sânge prezentată pe numele cadavrului *****, nu s-a depistat alcool etilic.

7.23. Instanța remarcă că circumstanțele indicate în ordonanța de numire a expertizei vizate *supra*, denotă că copila *****, la 14 mai 2022, aproximativ la orele 11 și 40 min., în timpul aflării în parcul „*Alunelul*” de pe str. Calea Ieșilor din mun. Chișinău, a fost lovită de o secțiune dintr-un arbore, care s-a rupt din trunchiul acestuia, adică confirmă partea acuzației cu referire la cauzele urmării prejudiciabile cu deces anume în rezultatul lovirii de acest obiect.

7.25. Consecutiv evenimentelor descrise anterior, în rezultatul cercetării la

fața locului din 14 mai 2022, a fost examinat locul căderii secțiunii de arbore în Grădina Publică „Alunelul”, unde a fost lovită victima *****, iar ulterior a fost ridicată secțiunea de arbore cu lungimea de 3,2 metri și diametrul de 0,5 metri. Mai mult, instanța notează că în cadrul cercetării la fața locului, se atestă plantele și copacii înverziți, care permit clar oricărui observator obiectiv să diferențieze ramurile uscate de cele verzi.

La fel, și ulterior la 26 mai 2022, în cadrul cercetării aceluiași loc al comiterii urmăririi prejudiciabile, s-a examinat detaliat arborele de la care s-a rupt secțiunea căzută anterior la 14 mai 2022, în acel loc fiind evidențiați în total 6 arbori din specia „*Populus nigra*”. La examinare a participat inclusiv specialistul Ion Roșca (director al Grădinii Botanice Naționale (Institut) „Alexandru Ciubotaru”), care posedă cunoștințe speciale, fiind doctor în științe biologice și cercetător științific.

Respectiv, la momentul ultimei cercetări, s-a conchis că arborele prezenta semne de uscare a unor ramuri, iar pe coronament sunt vizibile semne de îmbătrânire fiziologică prin apariția de *iască* și *vâsc*. La nivelul solului, lungimea circumferinței copacului este de 3,18 metri, iar la înălțimea de 1 metru, lungimea circumferinței este de 2,74 metri, trăsături care în opinia instanței, puteau fi observate de un profesionist în domeniu, fapt care se atestă și din anexele fotografice.

7.26. Prin urmare, s-a constatat indiscutabil că decesul copilei ***** a survenit în urma căderii secțiunii de arbore din copacul de model „plop”, situat în parcul „Alunelul” din sectorul Buiucani al mun. Chișinău.

De altfel, aceste urmări, cât și legătura dintre ele și căderea secțiunii de arbore, se mai confirmă prin declarațiile succesorului părții vătămate (tatăl copilei), care a indicat că la 14 mai 2022, el cu fata mai mare și cea mai mică, dar și cu bunica erau afară în parc și în jurul orei 12 și 00 min., bunica a luat copilul în cărucior să o adoarmă, așezându-se pe scaun, iar între el și bunică era o distanță de circa 100-200 metri. Ulterior, după strigătele care au avut loc, a stabilit copilul în cărucior, care era deteriorat, cu sânge pe cap și pe nas, iar dacă nu greșește, pe ochi cu urme de copac, după care el a scos-o din cărucior și a fost transportată la spital.

7.27. Concomitent, instanța atestă că anterior, de multiple ori au fost fixate necesitatea curății și chiar a tăierii diferitor arbori, îndeosebi din specia „*plop canadian*”, fiind evidențiate multiple probleme la acești arbori masivi, ce atestă prin urmare existența certă a riscurilor pentru viața și/sau sănătatea vizitatorilor acestui parc, despre care autoritățile au cunoscut și ulterior chiar au desfășurat unele din aceste lucrări autorizate.

În detaliu, instanța relevă autorizația cu seria și nr. AM ATSVFF nr. 217 din 8 mai 2019 valabilă până la 8 mai 2020, pentru efectuarea tăierilor în terenurile împădurite în parcul „Alunelul”, inclusiv în sectorul 20: „*tăiere de igienă*” pentru 1

plop canadian și „*elagaj*” pentru alte 7 unități de „*plop canadian*”, adică în sectorul unde se afla și arborele de aceeași specie nominalizată aici, de la care a și căzut o secțiune, strivind victima.

De asemenea, prin autorizația pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier nr. *****, eliberată la 3 august 2020, valabilă până la 2 august 2021, în baza Actului de cercetare fitosanitară a arborilor nr. ***** din 20 iulie 2020 s-au aprobat lucrări la categorii de specii de „*arțar*” și „*ulm*”, iar conform autorizației pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier nr. P-0414/2020, eliberată la 11 august 2020, valabilă până la 10 august 2021, au fost aprobate alte lucrări conform actului de cercetare nr. ***** din 7 august 2020. În același context, prin autorizația pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier nr. *****, eliberată la 3 august ***** și valabilă până la 3 august 2022, au fost aprobate lucrări conform actului de cercetare fitosanitară a arborilor nr. ***** din 27 iulie 2021.

În concordanță cu cele expuse, prin actul de cercetare fitosanitară a arborilor nr. 45 din 20 februarie 2019, în procesul de reamenajare a Grădinii „*Alunelul*”, în același sector 20, au fost indicate 7 unități de arbore „*Plop canadian*”, cu diametrul tulpinii 80-90 cm, având starea descrisă prin „*ramuri masive, înclin, anterior curățat*” și concluzia fiind „*elagaj*”, iar prin actele nr. ***** din 20 iulie 2020, nr. ***** din 7 august 2020 și nr. ***** din 27 iulie 2021 de cercetare fitosanitară a arborilor, îndeosebi în actul nr. 254, s-a constatat în zona cuprinsului terenului de joacă, un arbore „*plop canadian*” afectat de „*iască, dezechilibrat, coronament semiuscat, în declin biologic*” cu recomandarea „*tăierii de igienă*” și alți 6 arbori similari cu „*coronamente masive, ramuri uscate*” și concluzia „*elagaj*”.

7.28. La acest aspect, instanța ține să precizeze că prin raportul de expertiză judiciară numărul ***** din 18 octombrie 2022, cauza care a dus la ruperea și căderea la 14 mai 2022 a secțiunii de arbore din Grădina publică „*Alunelul*”, de pe strada Calea Ieșilor din municipiul Chișinău, a fost lipsa de rezistență și elasticitate a masei lemnoase datorită stării avansate de putrefacție a arborelui, ca urmare a condițiilor precare de îngrijire/mentineră.

Experții judiciari exclud ruperea secțiunii arborelui dat din cauza condițiilor climaterice corespunzătoare sezonului, inclusiv a celor atestate la data de 14 mai 2022, iar starea avansată de putrefacție, depistată doar vizual, indică nivelul scăzut de rezistență a copacului și din această cauză, secțiunea de arbore, în timp a devenit vulnerabilă, a căzut și s-a rupt indiferent de condițiile climaterice.

Astfel, chiar dacă reieșind din informația cu referire la prognoza vremii pentru intervalul 22 februarie 2022, de la ora 21 și 00 min. până la 14 mai 2022, ora 21 și 00 min., a fost evidențiată pe timpul ultimei zile *prognoza vremii*: vântul din sud-vest cu viteza de 2-7 m/s, temperatura maximă a aerului de +21 și +23 °C,

cer variabil și fără precipitații, iar *starea vremii* la aceeași dată: viteza maximă a vântului de 12 m/s (*care se consideră puternic*), fenomene atmosferice precum „ploaie, vijelie, oraj” și cantitatea de precipitații în cuantum de 11,2 mm, aceste aspecte nu puteau influența esențial procesul căderii.

7.29. Conform aceluiași raport de expertiză, reieșind din structura morfologică, secțiunea de arbore specia „Plop”, care s-a rupt de la trunchi și a căzut la 14 mai 2022, prezenta semne vizibile de uscături datorită: a) toaletării drastice care a provocat răni netratate; b) suprafeței foliare scăzute; c) neigienizării utilajului; d) prezenței ramurilor atacate de vâsc, „noi” subțiri instabile și a cioturilor uscate; e) scoarței acoperite totalmente cu licheni, ciuperci parazite, dăunători și ulterior apariția cariilor și a scorburilor.

Respectiv, cauza survenirii rupturii secțiunii de arbore a fost gradul înalt de putrefacție al acestuia și prezenta semne vizibile de uscături, ca urmare a managementului defectuos din partea autorităților locale responsabile și neasigurarea unui sistem complex de măsuri preventive de gospodărire rațională a lucrărilor de regenerare/defrișare. Totodată, exclude ruperea secțiunii arborelui în discuție, din cauza condițiilor climaterice corespunzătoare sezonului, inclusiv a celor atestate în perioada de la 22 februarie 2022 până la 14 mai 2022.

7.30. În argumentarea concluziilor experților judiciari, instanța reține în cadrul actului de cercetare fitosanitară a arborilor numărul ***** din 9 septembrie 2021, inginerul inspector al Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, Maxim Guțu a cercetat arborii de pe teritoriul Grădinii Publice „Alunelul” și au fost identificați în zona de lângă havuz arborii cu specia „Tei, Castan” și inclusiv „Plop”, cu starea „ramură uscată”, după care a formulat concluzia despre lucrările necesare „curățare”.

Respectiv, în temeiul actului nr. ***** , a fost emisă autorizația pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier, cu numărul ***** la 27 ianuarie 2022, de către Agenția de Mediu pentru Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” pentru „tăiere de igienă” a 11 unități, de „curățare” a 4 unități și pentru „elagaj” a unei unități.

7.31. Astfel, conform actului de predare-primire din 17 februarie 2022, se confirmă că anume inculpatul Petru Carp a primit actul de cercetarea fitosanitară a arborilor nr. ***** din 9 septembrie ***** și autorizația ***** pentru executare, fiind astfel responsabil de aceste lucrări.

Ulterior, instanța reține că potrivit actului nr. ***** din februarie 2022, se confirmă că s-a luat la evidență materialul lemnos înregistrat pe persoana responsabilă Petru Carp după lucrările de curățare și defrișare de la 22 și 23 februarie 2022 efectuate în Grădina Publică „Alunelul” de la specii diferite de arbori, ce atestă că au fost desfășurate asemenea lucrări. Totuși, în actul nr. ***** nu au fost evidențiate specii de „plop”, iar în acest mod, instanța opinează

că inculpatul a omis să efectueze lucrări la această specie, chiar dacă acestea erau reflectate în actul de cercetare fitosanitară a arborilor numărul ***** din 9 septembrie***** și autorizate prin actul nr. ***** la 27 ianuarie 2022, primit la 17 februarie 2022.

7.32. Mai mult, anterior, prin actul de inspectare nr. ***** din 11 octombrie***** privind protecția mediului și folosirea rațională a resurselor naturale, a mai fost evidențiată în zona de lângă havuz a parcului „Alunelul” ramură uscată din specia „plop” și emisă concluzia de „curățare”, iar explicațiile inculpatului potrivit căruia, nu putea identifica în luna februarie 2022 arborele vizat, instanța le consideră neplauzibile, or, ultimul nu a fost privat de a verifica mai târziu același arbore, în momentul ieșirii din starea de repaus vegetativ, ce denotă o atitudine vădit neglijentă față de riscurile care pot surveni, considerând în acest mod că ele vor fi evitate.

Subsecvent, instanța constată că inculpatul a efectuat anumite lucrări conform autorizației din 27 ianuarie 2022 în privința altor arbori, iar motivând că nu a putut identifica copacul de plop, deoarece era în stare de repaus de vegetație și inspectorul Guțu Maxim i-ar fi menționat că nu poate să se apropie la acel moment, din contra denotă că inculpatul a cunoscut despre existența unei ramuri uscate la acest arbore. Respectiv, acesta conștientiza vădit riscul căderii acestei secțiuni, care ar fi putut eventual provoca daune terților, îndeosebi din motivul aflării acestui arbore într-un parc public.

7.33. În același mod, existența altor autorizații, adică a volumului mare de lucru, nu poate constitui un impediment pentru revenirea la executarea autorizației din 27 ianuarie 2022 și o consideră mai mult o explicație în vederea apărării poziției și eschivarea de la răspundere, nefiind demonstrat nici modul în care volumul de lucru ar fi constituit un obstacol la realizarea lucrărilor de curățire după încetarea stării de repaus vegetativ. La fel, nici valabilitatea de 1 an a autorizației eliberate nu poate constitui un argument al lipsei vinovăției, or acest termen de decădere este unul condiționat de multiple circumstanțe, inclusiv de diminuare a riscurilor și pericolelor eventuale pentru viața și/sau sănătatea terților prin obligarea indirectă a persoanelor responsabile la înlăturarea deficiențelor depistate.

Respectiv, fiind în cunoștință de cauză că a omis curățarea unui arbore cu ramură/secțiune uscată, de altfel și de dimensiuni mari (*dimensiunile fiind relevate vădit și în imaginile foto anexe la cercetările de la fața locului, dar și în cadrul expertizei judiciare*), având o experiență vastă în acest domeniu, conștientizând riscul și pericolul care-l poate manifesta terților, îndeosebi prin faptul că arborele este poziționat într-un parc public, unde circulă oameni și mai ales copii, chiar și după starea de repaus vegetativ, la o perioadă de aproape 3 luni de la lucrările efectuate în acest parc, nu a revenit la terminarea lor prin executarea lucrărilor de curățire, ce demonstrează că inculpatul a considerat că consecințele pot fi evitate,

deși trebuia să le prevadă în mod evident, mai ales în contextul experienței sale vaste de muncă. Mai mult, acesta conștientiza că în perioada caldă, în parc se află numeroși oameni și îndeosebi copii.

7.34. Corespunzător acestor teze, instanța iterează concluziile raportului de expertiză nr. ***** din 18 octombrie 2022, în care a identificat starea avansată de putrefacție, care depistată doar vizual, indică nivelul scăzut de rezistență a copacului. La fel, se susține că gradul avansat de putrefacție al arborelui nu se poate dezvolta în mod firesc într-un timp relativ scurt (*adică de la 22 februarie 2022 până la 14 mai 2022* și din această cauză, secțiunea de arbore a devenit vulnerabilă în timp, a căzut/s-a rupt indiferent de condițiile climaterice, concluzii care resping poziția apărării și denotă evident că nu și-a îndeplinit corespunzător atribuțiile de serviciu inculpatul.

În același timp, comisia de experți afirmă contrar alegațiilor apărării privind imposibilitatea determinării stării de putrefacție în luna februarie 2022, faptul că în pofida la faptul că copacul era în perioada de vegetație, vizual prezenta semne exterioare evidente de boală și putrefacție datorită prezenței scorburilor, lichenilor și ciupercilor parazite.

Respectiv, în condițiile unui management adecvat din partea autorităților locale responsabile și asigurarea unui sistem complex de măsuri preventive de gospodărire rațională a lucrărilor de regenerare/defrișare, era posibil de dedus la timp prezența unui pericol de rupere sau cădere a arborilor uscați/bolnavi, evitând orice incident, inclusiv al arborelui de la care s-a desprins secțiunea examinată, concluzie care nu a fost răsturnată prin alte probe sau circumstanțe obiective.

7.35. În continuare, instanța respinge tezele apărării, că reieșind din atribuțiile sale de serviciu, inculpatul nu putea fi considerat o persoană publică, or conform art. 132 alin. (2) din Codul penal, prin *persoană publică* se înțelege inclusiv angajatul întreprinderilor de stat sau municipale.

La rândul său, Petru Carp a fost angajat în cadrul Asociației Spațiilor Verzi din mun. Chișinău, în calitate de „maistru” în sectorul 5 conform Ordinului numărul*****din 29 martie 1996, iar prin contractul individual de muncă numărul*****din 1 martie 2019, Petru Carp a fost angajat în funcția de „maistru serviciul defrișare” pentru o perioadă nedeterminată, adică la data comiterii era angajat al Întreprinderii Municipale „ASOCIAȚIA DE GOSPODĂRIRE A SPAȚIILOR VERZI”, a cărui [fondator](#) este Consiliul Municipal Chișinău.

7.36. Corespunzător, potrivit fișei de post pentru funcția de „maistru serviciul defrișare”, care a fost adusă la cunoștință contra semnătură angajatului Carp Petru, au fost relevate inclusiv printre sarcinile de bază și cele expuse la: pct. 2.1 care prevede „*să citească proiectele dendrologice, actele fitosanitare, cât și alte acte ce țin de activitate și să le îndeplinească în natură*”; pct. 2.3 conform căruia „*asigură îndeplinirea în termenii stabiliți a planului de activitate a*

întreprinderii ce ține de curățare/defrișare arbori și lichidarea situații de avariere, întreține și renovează plantațiile verzi din sectorul gestionat", pct.2.5 potrivit căruia „*organizează și repartizează lucrările pe brigadă/echipă, supraveghează execuția lucrărilor pe tot timpul programului de lucru*” și pct. 2.14 din care reiese că „*zilnic execută lucrări silvotehnice preconizate, conform actelor permissive eliberate de organele abilitate de mediu cu întocmirea actelor de îndeplinire a lucrărilor silvotehnice care sunt executate*”, care au fost încălcate de inculpat. Astfel, se demonstrează că fapta lipșirii de viață a victimei a avut loc în contextul exercițiului funcției de către inculpat.

Or, Petru Carp a îndeplinit doar parțial în natură actele care țin de activitatea sa, inclusiv autorizația de curățire a arborelui, a supravegheat și organizat neglijent execuția lucrărilor (*demonstrată prin omiterea curățirii arborelui din specia „plop”*) și a executat, dar nu zilnic lucrările preconizate conform actelor permissive eliberate, ce demonstrează îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor se serviciu, acțiuni care se subscriu condiției aflării în exercițiul funcției.

7.37. Instanța își mai argumentează poziția sa prin declarațiile martorului Vladislav Vengher, care afirmă că maistrul are atribuțiile de organizare a lucrului, de corectare sau defrișare a arborilor, de pregătire a tehnicii necesare, de evidența maselor obținute care se depozitează la bază.

La fel, în speță, martorul relatează că au fost înștiințați de alt maistru care îngrijește parcul, însă din momentul când s-au adresat muncitorii că în Parcul „*Alunelul*” trebuie intervenit și până la emiterea autorizației de Agenție, au trecut 6 luni, dar ar fi trebuit efectuat lucrul maxim în 2 luni. Acest aspect nu înlătură eventual și răspunderea altor persoane (*care la caz excede limitele învinuirii acordate lui Petru Carp și nu poate fi pus în discuție de instanță*), dar aceasta nu exclude și răspunderea inculpatului nemijlocit în această cauză, în care i s-a incriminat comiterea faptelor anume după primirea autorizației și nu tergiversarea acțiunilor până la eliberarea acesteia.

7.38. De asemenea, Vladislav Vengher iterează că arborii care urmează să fie defrișați se marchează, iar care trebuie să fie curățați sunt identificați, în act fiind menționată localizarea, specia, subspecia, diametrul. Actul este întocmit de către inspectorul sectorului Buiucani, adică martorul Guțu Maxim, care ulterior a fost avizat de către director, scanat și depus către Agenția de Mediu.

În continuare, Vladislav Vengher comunică că de regulă, după ce maistrul a primit autorizația, face o analiză referitor la care dintre arbori se află într-o stare mai avansată de uscare și care arbori au un diametru mai mare, adică el își organizează timpul, lucrul, tehnica, după care tot maistrul atrage atenție la arborii care sunt uscați în totalitate. Prin urmare, de lucrul dat decide maistrul, iar ei nu pot să revină cu indicații, ce denotă răspunderea anume a lui Petru Carp în acest caz de modul de executare a autorizației de curățire, care intră în sarcinile sale de bază

analizate anterior și pe care nu le-a îndeplinit corespunzător.

7.39. Mai mult, martorul Vladislav Vengher susține că din înștiințarea domnului maistru, adică a inculpatului, la acel moment i-a motivat că nu ar avea acces cu tehnica în parc, deoarece ar putea să distrugă pavajul și gazonul, ce contravine explicației inculpatului, care a invocat volumul mare de lucru și imposibilitatea de a depista arborele vizat. La fel, din practica martorului, se afirmă că lucrarea neefectuată se execută în medie de 1-2 luni, dat fiind faptul că solicitările sunt exagerat de multe, dar în acest caz, a durat aproape 3 luni de la momentul primirii autorizației spre executare de către Petru Carp. Aceste argumente resping suplimentar versiunea apărării cu privire la lipsa vinovăției inculpatului.

7.40. În acest mod, instanța relevă și informația furnizată de martorul Maxim Guțu, care a emis actul de cercetare fitosanitară, în baza căruia a fost eliberată autorizația de curățire, iar ultimul informează despre modul în care se elaborează actul și cum se obține autorizația, aspecte confirmate și de martorii Liviu Grușevschi sau Mihail Grădinaru.

Totuși, Maxim Guțu a adăugat instanței că maistrul conlucrează cu șeful secției de defrișare și găsesc soluții de intervenție, iar lucrul se întocmește săptămânal de către maistru. Acesta precizează că arborii se marchează jos cu toporul și se conturează cu vopsea, însă se marchează cu culoarea albastră doar arborii care trebuie defrișați. Aceiași poziție o reflectă și Liviu Grușevschi care susține că copacii care necesită curățare, nu se înseamnă, ce denotă că arborele propus pentru curățare, din care s-a rupt o secțiune, nu presupunea o „însemnare”, iar inculpatul nu a depus suficientă diligență pentru a-l identifica.

7.41. Tot Maxim Guțu relatează că a examinat amănunțit tot parcul, astfel fixând în actul de cercetare fitosanitară necesitatea curățirii speciei de „plop”, iar maiștrilor li se dă tehnică, având posibilitățile sale cu ce să lucreze, nefiind impedimente care nu i-ar fi permis inculpatului să execute lucrările.

La fel, Maxim Guțu confirmă că dl Carp Petru probabil l-a telefonat în perioada lunii februarie, dar i-ar fi zis că nu poate să intre cu mașina, deoarece are tonaj mare și poate distruge gazonul, ce denotă o diminuare conștientizată a pericolului și riscurilor de către inculpat, cimentând concluzia instanței că inculpatul a considerat că urmarea poate fi evitată și prin urmare, se confirmă imprudența la comiterea faptei sale. Mai mult, acest aspect denotă că inculpatul a cunoscut despre prezența arborelui de plop ce urma a fi curățit, dar a evitat să efectueze lucrări, considerând primordial de a nu deteriora iarba și pavajul, în detrimentul reducerii pericolului eventual. Totodată, se infirmă faptul că inculpatul nu a identificat în realitate arborele care urma a fi curățit, ci a ezitat să efectueze lucrări la acesta pentru a nu admite deteriorarea bunurilor materiale ale parcului, concluzie care este alimentată și din dimensiunile vădit mari ale arborelui, care ar

necesita implicarea tehnicii grea la curățire la înălțime sau la evacuare. Acest aspect coagulează existența vinovăției inculpatului manifestată sub formă de imprudență.

7.42. La rândul său, Liviu Grușevschi mai relatează că la curățare sunt aleși la viziunea maistrului, iar la această descriere se ia diametrul și dumnealor asociază dacă are crengi uscate sau este foarte înalt, precum și dacă este masiv. La fel, prioritatea lucrărilor ce urmează a fi efectuată, o apreciază inspectorul, care se uită la fața locului și propune lucrările deja maistrului în baza certificatului fitosanitar, adică ei conlucrează, însă anume deja maistrul i-a decizia la fața locului.

Totodată, Liviu Grușevschi afirmă că copacul poate fi verde, dar în ipoteza unui ram uscat, nu poți aprecia dacă cade azi sau mâine și în acest sens, nu consideră că dl Carp este vinovat, deoarece astfel este natura, iar dacă copacul este bolnav 6%, atunci el mai tare se deteriorează și în timp de o lună se usucă definitiv. În același mod și Mihail Grădinaru nu-l consideră pe Petru Carp vinovat, deoarece parcul nu ar fi fost la balanța Întreprinderii Municipale, de care ar fi fost responsabilă pretura.

7.43. Cu aceste afirmații, instanța nu este de acord, fiind calificate ca subiective, în sensul apărării inculpatului, eventual în virtutea relațiilor de colegialitate, dar care sunt infirmate prin raportul de expertiză nr. ***** din 18 octombrie 2022, care exclude suspiciunile invocate de Liviu Grușevschi sau alți martori. Mai mult, este inexplicabilă poziția lui Mihail Grădinaru privind atribuirea responsabilității altor persoane în privința lucrărilor de amenajare, în condițiile în care a fost eliberată o autorizație pentru executarea anume de către întreprindere a lucrărilor, pe care le-a și realizat parțial inculpatul, ce denotă lipsa de veridicitate a acestor afirmații, or nu Preturii sect. Buiucani i-a fost delegată această obligație și mai mult, nu a fost administrată nici o probă la acest aspect privind răspunderea unor alți subiecți decât inculpatul Petru Carp. De altfel, instanța iterează că nu poate fi exclusă vinovăția și altor subiecți, dar acesta nu constituie obiectul prezentei cauze și nu exclude vinovăția inculpatului, mai ales că în cazul imprudenței, nu poate avea loc o vinovăție comună a mai multor făptuitori, acest element fiind incident doar în cazul intenției de a comite și nu a imprudenței.

7.44. Cu referire la declarațiile martorului apărării, în opinia instanței, acestea nu vin să excludă vinovăția inculpatului, ci reflectă eventual și alte abateri, care exced limitele prezentei cauze. *A contrario*, denotă că inculpatul, la fel nu a întreprins suficiente măsuri pentru a preveni eventuale pericole și nici nu a informat despre existența lor.

Or, Mihail Popovici relatează că atunci când lucrările maistrului care are la executare o autorizare, depind integral de marcaj, care se efectuează și la curățare, iar lipsa unui marcaj sub formă de linie verticală, nu denotă lipsa vinovăției inculpatului, care avea pe lângă acest lucru și actul de cercetare, în baza căruia a fost emisă autorizația, dar nu l-a executat în partea ce ține de curățarea plopului, ce

denotă o îndeplinire necorespunzătoare a funcției sale.

7.45. La fel, martorul Mihail Popovici afirmă despre lipsa vinovăției lui Petru Petru Carp, inclusiv prin aceea că inculpatul putea fi sancționat prin reducerea salariului și eliberarea din funcție dacă efectua lucrări, dar omite să explice care este sancțiunea pentru neexecutarea lucrărilor fixate direct în actul de cercetare și autorizație, demonstrând un subiectivism firesc de apărare a situației inculpatului. În același timp, el enumeră niște situații care nu au tangență la caz, precum imposibilitatea inculpatului de a efectua alte lucrări decât cele indicate în autorizație, precum „*elagaj*” sau „*tăiere*”, dar care nu erau necesar în acest caz. Mai mult, concluziile martorului apărării, mai mult denotă o acuzație în privința altor persoane terțe, care ar fi inspectat inițial terenul și nu ar fi marcat eventual arborele, dar reiterând, instanța conchide că acest aspect nu poate fi infirmat sau confirmat în acest proces penal, fiind acțiunile altor persoane distincte, care pot fi verificate în alte proceduri separate și care în același timp, nu exclud și vinovăția concomitentă a lui Petru Carp.

7.46. În altă ordine de idei, chiar și atunci când martorul apărării afirmă că în acest caz, dacă era susceptibil pentru tăiere arborele în rezultatul putrefacției sale, atunci întemeiat nu s-a luat în considerare și prevederile pct. 30 din Regulamentul cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 27 din 19 ianuarie 2004, în vigoare din 30 ianuarie 2004, conform căruia, *tăierea arborilor în /.../ alte cazuri care ar putea avea efecte negative asupra sănătății oamenilor și asupra mediului, se realizează imediat, fără coordonare cu agențiile ecologice*, dar, după finalizarea lichidării situațiilor de avarie, agenții economici sânt obligați să înștiințeze agențiile sau inspecțiile ecologice despre lucrările efectuate și să compenseze prejudiciul cauzat de avarie. Or, o secțiune de arbore aflată în stare de putrefacție, în mod cert poate avea efecte negative asupra sănătății oamenilor, la caz chiar a vieții.

Acest risc se coagulează și prin faptul aflării pericolului într-un „*parc*”, care prin definiția oferită de art. 2 al Legii cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale nr. 591-XIV din 23 septembrie 1999, în vigoare din 2 decembrie 1999, presupune un spațiu verde, cu suprafața de peste 20 de hectare, care oferă, într-un cadru vegetal bogat și variat, posibilități de recreere cu exercitare de activități compensatorii din sfera odihnei active (*sport, jocuri în aer liber*) și pasive sau de activități cu caracter cultural (*spectacole etc.*), adică presupune existența constatată a persoanelor în acesta, inclusiv a copiilor.

7.47. Corespunzător, potrivit ultimei legi citate, la art. 10 lit. m) este prevăzut că autoritățile administrației publice locale asigură starea fitosanitară cuvenită a spațiilor verzi, indiferent de apartenența acestora, organizând acțiunile necesare pentru depistarea, prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor. La fel,

conform art. 9 din Legea regnului vegetal nr. 239-XVI din 8 noiembrie 2007, în vigoare din 26 februarie 2009, de competența autorităților administrației publice locale sânt: a) exercitarea controlului asupra stării, protecției și folosinței obiectelor regnului vegetal la nivel local; b) organizarea evidenței și ținerii registrelor locale ale obiectelor regnului vegetal; c) asigurarea aplicării normelor tehnice, economice și juridice în vederea respectării regimului de pază și de protecție a obiectelor regnului vegetal; d) exercitarea altor atribuții în conformitate cu legislația în vigoare, iar conform art. 4 al aceleiași legi, se conchide prin „*regn vegetal (lume vegetală)*” ca fiind totalitatea speciilor și comunităților de plante spontane răspândite într-un anumit teritoriu.

Respectiv, în concordanță cu lit. a) a art. 9 din Legea nr. 239/2007, Întreprinderea Municipală „*Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi*” a fost fondată de către Consiliul Municipal Chișinău, iar potrivit art. 1 alin. (2) din Legea cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală nr. 246 din 23 noiembrie 2017, în vigoare din 22 decembrie 2017, cu unele excepții, Întreprinderea Municipală este persoana juridică care desfășoară activitate de întreprinzător în baza bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale/unității teritoriale autonome Găgăuzia, transmise ei în administrare și/sau ca aport în capitalul social și în baza proprietății obținute de aceasta în rezultatul activității economico-financiare, **definiție iterată** și în [Statutul](#) acestei întreprinderi. În acest sens, întreprinderea municipală exercită sarcini publice în acest scop prin anagații săi, motivând astfel atribuirea angajatului la categoria persoanelor publice în conformitate cu art. 123 alin. (2) din Codul penal.

7.48. Subsecvent, la aspectul informațiilor oferite de către inculpat în ședință de judecată, instanța precizează că aprecierea unor declarații ale acuzatului în cadrul procesului penal denotă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile acestuia, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute, iar la caz, în pofida nerecunoașterii vinei în comiterea infracțiunii, inculpatul nu redă circumstanțe care sunt argumentate vădit prin alte probe sau declarații ale martorilor, în baza cărora instanța ar constata cu certitudine inexistența unei fapte infracționale sau cel mult a unor semne ale infracțiunii incriminate, ci mai mult se motivează anumite omisiuni în acțiunile sale, care au generat în consecință o realizarea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu.

7.49. În această ordine de idei, sistematizând cele conturate *supra*, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului Petru Carp în comiterea faptei incriminate, și-a găsit confirmare în ședința de judecată, dincolo de orice dubiu rezonabil, pe când refuzul acuzatului de a-și recunoaște vinovăția nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că în cursul judecării cauzei au fost

administrare probe care confirmă cu certitudine vina sa sub formă de imprudență în comiterea infracțiunii incriminate fiecăruia.

Prin urmare, cele invocate de inculpat sunt apreciate de către instanța de judecată doar o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se doar scopul evitării răspunderii penale, or instanța notează că probatoriul unei cauze penale nu este ținut obligatoriu de declarațiile unei persoane, dar de multiple acțiuni și procedee juridice, prevăzute de Codul de procedură penală și verificate în ansamblu, prin care poate fi stabilită prezența faptei prejudiciabile și a vinovăției persoanei, la caz existând suficiente probe.

7.50. În continuare, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, instanța statuează că infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „[Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993](#)” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

7.51. În continuare, ***privind temeiul juridic pentru atragerea la răspundere penală***, cu referire la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 149 alin. (1²) din Codul penal, în varianta imputată inculpatului, îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei, iar în plan secundat cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu care presupune îndeplinirea corectă și

conștiincioasă de către persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu.

La rândul său, atitudinea neglijentă sau neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu se exprimă prin indiferență și iresponsabilitate, lenevie și delăsare, supraapreciere, sineîncredere, caracteristice făptuitorului în această speță.

De asemenea, atitudinea neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu trebuie privită ca neacordare a atenției tuturor obligațiilor de serviciu sau unora dintre ele, abordare a acestor obligații ca fiind neimportante și care nu implică necesar executarea unei sarcini.

Conform pct. 12.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.7 din 15 mai 2017 cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru abuzul de putere sau abuzul de serviciu, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, precum și neglijența în serviciu, se menționează prin „*atitudine neglijentă față de obligațiile de serviciu*” un comportament nechibzuit, inadecvat sau chiar dezinvolt, pe care-l manifestă făptuitorul în exercițiul funcției, pe când „*atitudinea neconștiincioasă*” față de obligațiile de serviciu presupune un comportament lipsit de loialitate și onestitate.

La caz, de asemenea *obiectul material* este reprezentat prin corpul persoanei decedate, care include și semnul *victimei* acestei infracțiuni, exemplificate prin copila *****.

7.52. *Latura obiectivă* a infracțiunii în varianta imputată inculpatului se caracterizează prin: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau *inacțiunea* de lipsire ilegală de viață a unei alte persoane; 2) urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța reține că, omorul și lipsirea de viață din imprudență comportă deosebiri chiar în materie de latură obiectivă: fapta de omor dă expresie unei conduite violente, reprezentând o formă de manifestare a făptuitorului care a luat hotărârea de a suprima viața unei persoane și se folosește de mijloacele apte să realizeze acest scop. În cazul lipirii de viață din imprudență, nu avem un act de violență, ci o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei. Lipsirea de viață din imprudență poate fi comisă prin acțiune sau inacțiune, care se exprimă în încălcarea unor reguli scrise sau nescrise de precauție, stabilite în societate. Acțiunea se poate înfățișa în diverse modalități concrete, în general similare celor la care se recurge în cazul infracțiunii de omor intenționat, implicând sau nu folosirea unor instrumente.

Totuși, ca și în speță, lipsirea de viață din imprudență se comite în mod frecvent prin inacțiune, atunci când făptuitorul omite să facă ceea ce este obligat

potrivit legii, altor reglementări sau împrejurări, pentru a nu cauza moarte unei persoane, iar la caz, nu și-a îndeplinit conștiincios atribuțiile de serviciu.

Respectiv, în acest caz, inacțiunea s-a manifestat prin fapta prejudiciabilă exprimată prin modalitatea de îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, intrinsecă faptei de „lipsire” stipulată la art. 149 din Codul penal, încălcare care a produs urmările exprimate prin decesul unei persoane la caz și respectiv cu stabilirea legăturii de cauzalitate între faptă și urmări.

Subsecvent, în sensul reținerii agravantei prevăzute la alin. (1²) a art. 149 din Codul penal, este necesară existența prealabilă a unui serviciu, în care persoana publică, își desfășoară activitatea și în competențele căreia intră efectuarea actelor de natura celor care ocazionează săvârșirea abuzului împotriva intereselor private. Prin urmare, exercițiul funcției presupune comiterea de către persoana publică, respectiv a unor acțiuni sau *inacțiuni* prejudiciabile, care derivă din atribuțiile sale de serviciu, fiind în limitele competenței sale funcționale.

În acest sens, instanța va itera și recomandările Curții Supreme de Justiție din pct. 6.1 a [Hotărârii](#) nr. 7 cu privire la aplicarea legislației, referitoare la răspunderea penală pentru abuzul de putere sau abuzul de serviciu, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, precum și neglijența în serviciu, în care este explicat că prin „îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu” care continuă să fie incriminată în modalitatea agravantă la art. 149 alin. (1²) din Codul penal, presupune săvârșirea de către persoana publică a unor activități pentru a îndeplini obligațiile sale de serviciu, însă în mod defectuos, altfel decât se cuvine să fie îndeplinite, putând viza momentul îndeplinirii (*la momentul nepotrivit, cu întârziere*); întinderea obligației (*adică în volum incomplet*); conținutul obligației (*în mod necalitativ*) etc., ultimele 2 exemple fiind evidențiate în speța dată.

Prin *obligațiune de serviciu* se înțeleg toate obligațiunile care cad în sarcina unei persoane cu funcții de răspundere potrivit normelor legale și subordonate legii ce reglementează serviciul respectiv, iar aceste norme pot fi indicate expres în lege, hotărâri ale guvernului, regulamente de serviciu, instrucțiuni etc, acestea fiind reținute la prezentul caz anterior.

În context, instanța de judecată deduce din raportul de expertiză judiciară medico-legală, că decesul victimei a fost cauzat anume prin căderea secțiunii de arbore, care nu a fost curățit de către inculpat, ultimul având această obligație la caz, dar care și-a onorat-o doar parțial la 22 și 23 februarie 2022, iar prin urmare, din probele administrate la faza judecării cauzei, rezultă indubitabil că anume inacțiunile și acțiunile defectoase ale lui Petru Carp, au provocat din imprudență decesul lui ***** și există astfel o legătură cauzală directă dintre fapta comisă și urmările prejudiciabile.

Infracțiunea prevăzută la art.149 alin. (1²) lit. a) din Codul penal, inclusiv la data data comiterii în redacția art. 329 alin. (2) lit. a) a Codului penal, a fost una materială, care se consideră consumată din momentul apariției urmărilor prejudiciabile la 14 mai 2022 prin decesul victimei, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

7.53. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una comisă exclusiv din imprudență, iar conținutul acesteia rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența vinovăției sub forma imprudenței la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Petru Carp, după cum instanța a constatat anterior în rezultatul analizei probelor, or acesta în contextul atitudinii neconștiincioase față de obligațiile de serviciu, nu a prevăzut consecințele faptei, însă ar fi putut și trebuia să prevadă posibilitatea survenirii urmărilor, manifestând astfel atât neglijență față de urmări, cât și încredere exagerată în acțiunile sale.

De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii printr-o indolență față de activitatea de serviciu, care este una profund importantă ce implică prevenirea inclusiv acestor cazuri, coagulată cu lipsa unui control din partea inculpatului, prin încrederea exagerată în lipsa unor urmări, datorată eventual experienței sale îndelungate de serviciu și cu lipsa altor cazuri similare.

7.54. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, inculpatul a fost identificat, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, nu are antecedente penale și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

De asemenea, instanța precizează că infracțiunea prevede un subiect special în sensul persoanei publice, iar la caz s-a stabilit faptul că inculpatul Petru Carp a fost angajat în funcție de execuție în cadrul Întreprinderii Municipale „ASOCIAȚIA DE GOSPODĂRIRE A SPAȚIILOR VERZI” din cadrul Primăriei mun. Chișinău.

La rândul său, potrivit art. 132 alin. (2) din Codul penal, atât la momentul comiterii infracțiunii, cât și în prezent, prin *persoană publică* se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); *angajatul* autorităților publice autonome sau de reglementare, al *întreprinderilor* de stat sau *municipale*, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească

activității de interes public, astfel încât inculpații întrunesc semnul subiectului infracțiunii la caz.

7.55. *Așadar*, instanța de judecată consideră necesar ca Petru **Carp** să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 149 alin. (1²) din Codul penal**, conform semnelor calificative „*lipsirea de viață din imprudență de către o persoană publică aflată în exercițiul funcției*” reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că Petru Carp a comis infracțiunea imputată cu vinovăție sub formă de imprudență și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Mai mult, doctrina juridică apreciază că lipsirea de viață din imprudență constituie rezultatul indisciplinei, neatenției și lipsei de precauție a făptuitorului. Deși gradul de pericol social al acestei infracțiuni este mai redus în comparație cu cel al infracțiunilor săvârșite prin omor, aceasta nu înseamnă că consecințele lipșirii de viață din imprudență sunt întotdeauna mai puțin grave. În condițiile progresului tehnico-științific se remarcă o vădită tendință de creștere a frecvenței comiterii acestei infracțiuni. De aceea, pericolozitatea cazurilor de lipsire de viață din imprudență nu trebuie subestimată.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

8.1. În cadrul dezbaterilor judiciare, de către procurorul Tatiana Prepelită a fost solicitată recunoașterea inculpatului vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1²) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen maxim de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, motivând prin lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, precum și prin lipsa antecedentelor penale.

8.2. Succesorul părții vătămate decedate, în ședință de judecată nu a expus o opinie referitor la sancțiunea aplicabilă, dar a opinat că nu va participa în ședințele de judecată și a statuat că nu are pretenții materiale sau morale față de inculpat, precum și nu va înainta o acțiune civilă.

8.3. Apărătorii inculpatului, în cadrul dezbaterilor judiciare au solicitat achitarea ultimului și au ezitat să se expună în privința sancțiunii aplicabile.

Inculpatul, în ultimul cuvânt, a susținut poziția apărătorilor săi.

8.4. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării

acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

8.5. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

8.6. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

8.7. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare,

prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

8.8. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „*natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia*”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

8.9. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1²) din Codul penal săvârșită de către inculpatul Petru Carp, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, comise din imprudență.

Instanța de judecată mai reține că infracțiunea comisă de către inculpat face parte din capitolul infracțiunilor care atentează la valori fundamentale ca viața persoanei și importante precum buna desfășurare a activității în sfera publică, dar care nu este legată de corupție.

8.10. Totodată, conform expunerilor acuzării, nici instanța de judecată nu reține careva circumstanțe agravante conform art. 77 din Codul penal, dar în același timp, se atestă circumstanțele atenuante stipulate la art 76 alin. (1) lit. a) din același cod – „*săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave*”.

De asemenea, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

8.11. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 149 alin. (1²) din Codul penal stabilește în prezent o pedeapsă *cu închisoare de până la 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.*

8.12. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite or, pericolul social care reiese din urmările provocate cu decesul victimei, însă va reține inclusiv și faptul comiterii faptei din imprudență, care presupune lipsa unui aspect volitiv și intelectual în acest sens din partea

inculpatului, care prin urmare nu îl plasează în categoria unor persoane periculoase pentru societate, în privința căruia s-a impune o sancțiune în limita maximă, cum a fost solicitată de procuror.

8.13. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma închisorii pe un termen de 5 ani, fără a se expune în privința cuantumului sancțiunii complementare obligatorii.

8.14. Instanța subliniază că potrivit inclusiv acușării de stat și în lipsa altor probe contrare, inculpatul Petru Carp anterior nu a mai fost condamnat pentru săvârșirea vreunor infracțiuni, nu s-a eschivat niciodată de la ședințele de judecată, astfel încât să desconsidere actul de justiție, se caracterizează pozitiv, pentru ce instanța consideră posibil aplicarea unei sancțiuni mai apropiate de limita minimă admisibilă de lege, însă instanța consideră imposibil excluderea pedepsei complementare obligatorii la caz, pentru care nu au fost administrate probe excepționale în acest sens.

8.15. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancțiunii concrete a normei penale speciale incriminate și din alte circumstanțe nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, dar și cu comportamentul și starea persoanei inculpatului, care totuși a comis prima dată o infracțiune, din imprudență, cu valență la individualizarea pedepsei în opinia instanței pentru aplicarea unui cuantum redus.

Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

8.16. Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, cu luarea în considerare a circumstanțelor obiective expuse, instanța a opinat spre aplicarea lui Petru Carp a pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1²) din Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

8.17. În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpaților la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență, în conformitate cu art. 72 alin. (2) din Codul penal, dispune executarea pedepselor în penitenciar de tip deschis.

8.18. În continuare, instanța, conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 149 alin. (1²) din Codul penal, coroborat cu prevederile art. 65 din Codul penal, va aplica și pedeapsa complementară cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

Obligativitatea pedepsei complementare este motivată și prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că în anumite cazuri, legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară *obligatorie*.

8.19. Totuși, instanța susține că este imperios necesar și în drept să aplice în privința lui Petru Carp inclusiv prevederile părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90, deoarece dispoziția dată are la origine persoana și comportamentul acestora până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a lor în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, față de cele comise, cum vinovații își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei, faptul comiterii unei infracțiuni din imprudență, vârsta îndelungată a inculpaților, cât și faptul că după comiterea faptei, până în prezent, în privința acestora nu au fost înregistrate comiterea unor infracțiuni sau alte acțiuni ilegale, fiind predispuși pentru executarea sancțiunii în afara închisorii, unde nu au mai fost deținuți anterior.

8.20. Respectiv, potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

8.21. Așadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului, care a comis o infracțiune din imprudență și nu a dorit survenirea urmărilor prejudiciabile, urmând inclusiv de a restitui eventuale cheltuieli judiciare sau prejudicii, iar anterior nu a mai fost deținut în instituțiile penitenciare, precum și din lipsa circumstanțelor agravante, dar în prezența unei circumstanțe atenuante, de vârsta acestuia, de lipsa antecedentelor penale și caracterizarea sa, care nu-l plasează drept o persoană periculoasă, instanța consideră că corijarea și reeducarea lui Petru Carp poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executarea condiționată a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept și astfel se va asigura inclusiv garanția existenței unui proces echitabil. Instanța a luat în considerare și atitudinea succesivului părții vătămate, care a opinat pentru lipsa pretențiilor materiale sau morale față de inculpat.

Mai mult ca atât, inculpatul, aflându-se în perioadă de probă, eventual va avea posibilitatea de a restitui mai ușor alte prejudicii solicitate și/sau eventual cheltuieli judiciare invocate de acuzatorul de stat sau de partea civilă, în cazul admiterii acestora, inculpatul având posibilitatea reală a fi angajat la un loc de muncă, iar în acest mod nu vor fi admise nici alte repercusiuni grave, inclusiv în adresa persoanelor aflate la întreținerea sa sau la întreținerea căroră se află acesta.

8.22. Așadar, instanța reține că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condițiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or și Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*).

În argumentare, instanța mai precizează că la rândul său, conform normei nr. 19 din Recomandarea CM/Rec (2017) 3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre cu privire la normele europene privind sancțiunile și măsurile comunitare stabilește standardele Consiliului Europei privind sancțiunile/măsurile alternative la pedeapsa cu închisoarea, alternativele la pedeapsa cu închisoarea ar trebui să fie disponibile pentru a fi utilizate în cât mai multe cauze posibil și prin urmare, orice obstacole formale, inclusiv de natură juridică, ce împiedică utilizarea unor pedepse și măsuri alternative în cauzele cu infracțiuni grave și recidivă sau în legătură cu anumite tipuri de infracțiuni, sau orice alte limitări legale ar trebui revizuite și eliminate în măsura în care acest lucru este necesar, iar astfel de constrângeri pot diminua capacitatea pedepselor și a măsurilor alternative de a contribui la scăderea numărului de persoane din penitenciare.

Respectiv, conform Recomandării nr. R(92)17 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la consecvența în pronunțarea sentințelor, atât legislația, cât și instanța judecătorească ar trebui să ia în considerare individualizarea pedepsei, iar prin urmare, pentru a evita dificultățile neobișnuite și a nu afecta reabilitarea infractorului, trebuie să se țină seama de circumstanțele personale ale infractorului și, în special, de impactul probabil al pedepsei asupra fiecărui infractor în mod individual (*norma A.8*) și mai mult, caracterul de *ultimum remedium* al pedepselor privative de libertate este crucial pentru conceptul de politici penale și al unei legi penale umane și liberale.

Astfel, pedeapsa cu închisoarea ar trebui aplicată numai în acele cazuri în care, ținând seama de toate circumstanțele relevante, gravitatea infracțiunii ar face ca orice altă pedeapsă în mod clar să fie inadecvată (*normele B.2 și B.5 ale Recomandării nr. R(92)17*).

8.23. În acest context, instanța statuează în privința suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului Petru Carp, pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, în așa fel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

8.24. De asemenea, pentru a asigura corectarea condamnatului, instanța îl va obliga, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal al Republicii Moldova, ca în perioada de probațiune să se prezinte la organul de probațiune, la datele fixate de acesta.

8.25. În subsidiar, instanța explică condamnatului că, reieșind din prevederile art. 90 alin. (7), (9)-(11) din Codul penal, în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenului de probă, instanța de judecată, la demersul organului care exercită controlul asupra comportării celui condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, poate anula, în întregime sau parțial, obligațiile stabilite anterior condamnatului ori adăuga altele noi.

La fel, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenului de probă, încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau, pînă la expirarea perioadei de probațiune sau, după caz, termenului de probă, nu a executat cu reavoință obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărîrea instanței de judecată.

De asemenea, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85, dacă, după caz, nu sînt aplicabile prevederile alin.(11) din prezentul articol, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvîrșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

8.26. Concomitent, reieșind din faptul suspendării condiționate a executării

pedepsei, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Petru Carp se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă.

9.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

9.2. În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul, inculpatul și apărătorii acestuia nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința acestora.

9.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive în cadrul acestei cauze penale.

9.4. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, *din oficiu* sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinței* constituie măsuri preventive.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

9.5. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă în scopul asigurării executării acesteia, se va aplica în privința inculpatului Petru Carp măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*.

Instanța menționează că în privința acuzatului a fost aplicată o pedeapsă, modalitatea de executare a căreia este neprivativă de libertate și acesta nu a mai demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, urmează să repare anumite daune sau să restituie cheltuieli și aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop eventual și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare dacă prezenta sentință va fi atacată.

Cu privire la mijloacele de probă.

10.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive, iar procurorul a solicitat păstrarea acestora la cauza penală.

10.2. La caz instanța de judecată reține că prin ordonanța procurorului Roman Tocan din 12 ianuarie 2023 (vol.IV, f.d.133) au fost recunoscute în calitate de corpurile delictive *secțiunea de arbore cu lungimea de circa 4,6 metri*, ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 14 mai 2022, care a fost transmisă la păstrare Inspectoratului de Poliție Buiucani a DP mun. Chișinău conform ordonanței din 12 ianuarie 2023 (vol.IV, f.d.135) și *o cutie sigilată cu un fragment de arbore și urme biologice*, care a fost transmisă la păstrare în Camera de păstrare a corpurilor delictive a Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Principal conform ordonanței din 12 ianuarie 2023 (vol.IV, f.d.134).

La fel, prin ordonanța procurorului Roman Tocan din 27 mai 2022 (vol.I, f.d.98-99) au fost recunoscute în calitate de documente și au fost anexate la cauza penală *copii ale următoarelor acte*: 1) Actul de cercetare fitosanitară a arborilor numărul ***** din 9 septembrie 2021 (vol.I, f.d.70); 2) Autorizație pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier, cu numărul ***** din 27 ianuarie 2022 (vol.I, f.d.163-165); 3) Actul nr.***** din februarie 2022 (vol.I, f.d.166); 4) Certificat constatator cu nr. înregistrare C073171/2020, înregistrat la 10 august 2020 (vol.I, f.d.85) și Act de inspectare nr. ***** din 11 octombrie 2021 (vol. I, f.d.77).

De asemenea, au fost recunoscute în calitate de documente și au fost anexate la cauza penală prin ordonanța procurorului Roman Tocan din 8 iunie 2022 (vol.I, f.d.98-99) *copii ale următoarelor acte*: a) Ordinul numărul***** din 29 martie 1996 cu privire la angajarea lui Petru Carp (vol.I, f.d.188-189); b) Diplomă cu seria ***** și nr. ***** ce atestă studiile superioare ale UASM la 28 februarie 1992 ale lui Petru Carp (vol.I, f.d.196); c) Contractul individual de muncă numărul***** din 1 martie 2019 încheiat cu Carp Petru (vol.I, f.d.195) și d) Fișa de post pentru funcția lui Petru Carp de „*maistru serviciul defrișare*” (vol.I, f.d.190-194).

10.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpurile delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (*scrisă, audio, video, electronică etc.*) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se

păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

10.4. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale mijloacele materiale de probă se păstrează în copii autentificate și în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, iar în privința acestora nu se atestă cereri de restituire.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele materiale de probă descrise *supra*, recunoscute în calitate de documente prin ordonanța procurorului Roman Tocan din 8 iunie 2022 și prin ordonanța procurorului Roman Tocan din 27 mai 2022, urmează să rămână la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

10.5. Concomitent, potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1) și 3) din Codul de procedură penală, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau *nimicite*, iar lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse.

Prin urmare, și secțiunea de arbore cu lungimea de circa 4,6 metri, ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 14 mai 2022 și o cutie sigilată cu un fragment de arbore și urme biologice, vor fi nimicite din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la cheltuielile judiciare.

11.1. Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare a solicitat încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești în sumă de 3908 de lei și 23100 de lei (*ce constituie în total 27 008 lei*) în beneficiul Statului, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare, în privința cărora, partea apărării nu și-a expus poziția, pledând pentru o sentință de achitare.

11.2. Instanța precizează că potrivit art. 229 alin.(1), (2) și (3) CPP, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Instanța de judecată *poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare*, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de

persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) CPP cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 1) și 6) din Codul de procedură penală, se statuează că efectuarea expertizei este obligatorie pentru stabilirea cauzei morții și în situația când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

11.3. Astfel, pentru a se pronunța, instanța ține cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, potrivit căruia era prevăzut că „*Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*”, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 9 februarie 2018, pct. 12, iar în acest caz, solicitarea procurorului cu privire la încasarea în beneficiul Statului din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare este întemeiată și va fi admisă.

În argumentare, instanța notează că potrivit art. 3 alin. (1) din Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească, adică conform modificărilor survenite prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017.

11.4. Instanța remarcă așadar că cheltuielile judiciare în mărime 23 100 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare ecologică botanică nr. ***** din 18 octombrie 2022 a fost probată prin scrisoarea semnată de directorul Centrului Național de Expertize Judiciare nr. 1590 din 24 octombrie 2022 (vol.II, f.d.23) și al tabelului serviciilor prestate inclus în actul de predare-primire (vol.II, f.d.85), iar în mărime de 3908 lei pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legale pentru constatarea cauzei morții numărul ***** din 10 iulie 2022 au fost probate prin tabelul de repartizare a cheltuielilor suportate de instituția de expertiză și semnătura expertului judiciar cu ștampila autentică (vol.I, f.d.202), care au fost recunoscute de instanță drept mijloace de probă pertinente și utile în prezenta

cauză penală, fiind puse la baza probatoriului, fiind absolut necesare și decisive în stabilirea vinovăției inculpaților.

11.5. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare îndeosebi jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (*cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)*), precum și faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (*cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.*).

Cu privire la latura civilă.

12.1. Instanța de judecată concretizează că în cadrul ședințelor de judecată, de către succesorul părții vătămate recunoscute oficial în acest sens, în pofida înștiințării legale despre desfășurarea ședinței, nu au fost înaintate cereri privind acțiunea civilă, iar în cadrul audierii sale, chiar a precizat că nu va depune o acțiune civilă și nici nu are pretenții materiale sau morale față de inculpat.

12.2. În acest mod, instanța concretizează că, părții civile care nu a înaintat cerere de chemare în judecată și/sau au declarat că nu are pretenții materiale față de inculpat în cadrul ședințelor de judecată, le sunt aplicabile prevederile art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală, care indică că persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum și persoana a cărei acțiune civilă a rămas nesoluționată, are dreptul de a înainta o acțiune în ordinea procedurii civile.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor administrate în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile art. 72 și 90 din Codul penal, articolelor 162, 221, 227-229, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat **Carp Petru ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1²) din Codul penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și cu privare de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Petru Carp pe o perioadă de probațiun de 2 (doi) ani, dacă în

acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal al Republicii Moldova, în perioada de probațiune, Petru Carp se obligă:

- *în perioada de probațiune să se prezinte la organul de probațiune, la datele fixate de acesta.*

Controlul asupra executării de către Petru Carp a obligațiilor stabilite prin prezenta sentință se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul executării pedepsei se va calcula din momentul rămânerii definitive a sentinței.

Până când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui Petru Carp măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei.

Se admite demersul procurorului și se încasează de la Petru Carp în beneficiul Statului, cu titlu cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare medico-legale nr. *****din 10 iulie 2022 și ecologică botanică nr. nr. ***** din 18 octombrie 2022, mijloace bănești în cuantum total de 27 008 (douăzeci și șapte de mii opt) de lei.

Corpurile delictelor: a) secțiunea de arbore cu lungimea de circa 4,6 metri, ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 14 mai 2022, care se păstrează la Inspectoratul de Poliție Buiucani a DP mun. Chișinău și b) o cutie sigilată cu un fragment de arbore și urme biologice, care se păstrează în Camera de păstrare a corpurilor delictelor a Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Principal, se nimicesc din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Mijloacele materiale de probă în copii: a) Actul de cercetare fitosanitară a arborilor numărul *****din 9 septembrie*****; b) Autorizație pentru tăieri în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara fondului forestier, cu numărul ***** din 27 ianuarie 2022; c) Actul nr.*****din februarie 2022; d) Certificat constatator cu nr. înregistrare C073171/2020, înregistrat la 10 august 2020; e) Act de inspectare nr. ***** din 11 octombrie*****; f) Ordinul numărul*****din 29 martie 1996 cu privire la angajarea lui Petru Carp; g) Diplomă cu seria ***** și nr. *****ce atestă studiile superioare ale UASM la 28 februarie 1992 ale lui Petru Carp; h) Contractul individual de muncă numărul*****din 1 martie 2019 încheiat cu Carp Petru și h) Fișa de post pentru funcția lui Petru Carp de „*maistru serviciul defrișare*”, care se păstrează la dosarul penal, se vor deține la materialele cauzei pe toată durata păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentița integrală este pronunțată în ședința publică pe 10 aprilie 2025 .

**Președintele ședinței,
judecător**

Olga BEJENARI